

Giới thiệu Ngày Đêm Muốn Em

Ngày đêm muốn em - Đang tiến hành - Thụy Miên

Giới thiệu truyện ngôn tình sắc hay, hấp dẫn này:

Tương Linh đối với Lâm Thanh Khải là nhất kiến chung tình. Tương Linh gặp anh lần đầu tiên là vào mùa đông, trong giờ giải lao cô đi xuống lầu còn anh thì đi lên. Từ đây, Tương Linh hy vọng anh sẽ muốn cô. Nhưng cô không biết rằng anh lại là kẻ cuồng tình dục. Cuối cùng, một ngày nguyện vọng của cô cũng đã được thực hiện. Anh và cô ở bên nhau. Chính là cô không ngờ rằng, Lâm Thanh Khải cả ngày lẫn đêm đều muốn cô.

Đoạn 1:

Ngày đó Lâm Thanh Khải mặc trên người một bộ màu đen, ánh mắt tối đen, vẻ mặt đậm bạc. Anh mím môi, có thể là vừa mới đánh cầu lông xong nên trên trán vẫn còn vương một vầng mồ hôi mỏng.

Hai người một người nhìn lên một kẻ nhìn xuống, ánh mắt vì thế mà vô tình đụng phải nhau rồi bất động trong vài giây.

Tầm mắt của cô rơi trên khuôn mặt Lâm Thanh Khải, hơi chút ngừng lại, sau đó thu hồi.

Lướt qua nhau.

Tương Linh dừng chân quay đầu nhìn lại. Chàng trai với bước chân rộng lớn có vẻ lười biếng, vóc dáng rất cao, bả vai cực kỳ rộng rãi, cảm giác là một người thiếu niên phi phàm nhưng sức khỏe có chút gầy yếu.

Đoạn 2:

Ánh mắt của thiếu nữ không lừa được người khác, không biết tại sao lại hoảng loạn. Nhưng lại trộn lẫn với dục vọng ham muốn, chỉ là dù sao cũng không thể che giấu được thâm sâu mê luyện. Lâm Thanh Khải là cáo già lão luyện, rất nhanh hiểu rõ: "Thích tôi sao?"

Tương Linh không biết nên trả lời như thế nào, tựa như là cầu cứu anh. Lâm Thanh Khải cũng coi như lời mình vừa nói ra chỉ là hiểu lầm. Một chú thỏ non nớt chưa từng bị ai thượng. Anh cười cười, dùng lực một cái đem thân thể cô đè xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Nghe Lén

Tương Linh đối với Lâm Thanh Khải là nhất kiến chung tình.

Nói tới việc gặp được anh cũng rất tầm thường, học kỳ sau của năm nhất trường cấp ba, lúc đó là vào mùa đông, giờ giải lao cô đi xuống lầu còn anh thì đi lên.

Ngày đó Lâm Thanh Khải mặc trên người một bộ màu đen, ánh mắt tối đen, vẻ mặt đậm bạc. Anh mím môi, có thể là vừa mới đánh cầu lông xong nên trên trán vẫn còn vương một vầng mồ hôi mỏng.

Hai người một người nhìn lên một kẻ nhìn xuống, ánh mắt vì thế mà vô tình đụng phải nhau rồi bất động trong vài giây.

Tầm mắt của cô rơi trên khuôn mặt Lâm Thanh Khải, hơi chút ngừng lại, sau đó thu hồi.

Lướt qua nhau.

Tương Linh dừng chân quay đầu nhìn lại. Chàng trai với bước chân rộng lớn có vẻ lười biếng, vóc dáng rất cao, bả vai cực kỳ rộng rãi, cảm giác là một người thiếu niên phi phàm nhưng sức khỏe có chút gầy yếu.

"Tên hần là Lâm Thanh Khải." Cô bạn gái đi cùng cô nói.

"Cậu biết à?"

"Chắc chỉ có mỗi cậu không biết thôi." cô bạn gái cười rộ lên: "Học cùng khối với bọn mình đấy, mới chuyển tới hai tuần trước."

Tương Linh "à" một tiếng, yết hầu khẽ gọi nhảm và ghi nhớ lấy cái tên này.

Sau này để ý những câu chuyện bàn tán giữa các cuộc nói chuyện phiếm thì cô biết được rằng, dường như anh đã có bạn gái.

Yêu đương là việc không hề hiếm thấy, trong lớp cô cũng có hẳn hai cặp. Có lần Tương Linh xin nghỉ giữa tiết thể dục để quay về lớp học lấy vài thứ, lại gặp ngay một đôi đang trốn ở phía sau tán tỉnh nhau, tay của nam sinh đã vói vào bên trong áo của nữ sinh, cơ thể thiếu nữ xinh đẹp đang độ nở rộ, nhất là bộ ngực được nắm ngón tay xoa bóp lấy.

Cô nhanh chóng rời khỏi chỗ đó nhưng nghĩ lại biểu hiện của nam sinh vừa rồi, cảm thấy thật bỉ ổi.

Nhưng loại sự tình dơ bẩn này... liệu có thể cùng làm với Lâm Thanh Khải được không?

Cho dù có bạn gái, Lâm Thanh Khải vẫn là đàn ông. Được rồi, nếu gặp lại cô sẽ thử xem sao.

Dù sao, anh thật sự là trong veo như ánh trăng, loại thanh thuần này của anh khiến cho Tương Linh thật sự mê muội.

Dáng vóc của Tương Linh vô cùng xinh đẹp, chỉ là khi tới trường, xung quanh cô đều là những cô gái nói quá nhiều. Còn cô lại hướng nội, vậy nên ở trong lớp cũng không quá thân thiết với ai.

Mãi cho đến đầu xuân của năm hai.

Có một ngày, Tương Linh phát hiện có một tờ giấy trong ngăn bàn học của mình, có người hẹn cô sau khi tan học đến phía sau văn phòng giáo viên ở cuối cầu thang, không có ký tên, cách viết này có vẻ như là của nam sinh.

Cô suy nghĩ đối tượng có thể có khả năng lấy cô làm mục tiêu. Trực giác mách bảo, lớp trưởng sớm đã có ý tứ để ý đến cô.

Căn phòng phía cuối dãy cầu thang từ lâu đã không còn dùng đến, bình thường rất ít người qua lại.

Bước tới bậc thang tại góc rẽ tầng ba, sắc trời hơi chút u ám, Tương Linh cắn môi đi lên tầng xem.

"Có chuyện gì?" Tương Linh nói.

"Tớ muốn nói với cậu... thật ra... tớ cảm thấy... cậu... chính là..." Lớp trưởng lắp bắp, khuôn mặt thanh tú càng ngày càng đỏ ửng lên.

Đây là lần đầu tiên Tương Linh được tỏ tình, cho dù cô không thích đối phương, nhưng hư vinh của một cô gái cũng khiến cho cô có chút thích thú. Vì vậy cô hơi kiên nhẫn chờ lớp trưởng ấp a ấp úng nói cho xong.

Chính lúc này, bên trong cánh cửa vang lên một tiếng cười trầm trầm.

Lớp trưởng có vẻ bị kinh sợ, bặm chặt miệng lại, quay đầu hét lớn: "Ài?"

Người nọ vừa cười, chờ lớp trưởng nói xong: "Cậu thích cô ấy sao, lá gan vẫn còn nhỏ quá."

Bất chợt dừng lại, thanh âm của người đó hạ thấp xuống: "Chỉ chút chuyện như vậy mà cũng không thể nói ra, tôi cũng bái phục cậu."

Lớp trưởng bị sự vô duyên chen ngang, sắc mặt đỏ ửng lên, không dám nhìn Tương Linh, xấu hổ cúi mặt quay người, chạy.

Tương Linh dờ khóc dờ cười, tiếng cười qua lớp cửa có chút khàn khàn, trầm thấp, cực kỳ từ tính.

Tương Linh không nói chuyện nhiều với Lâm Thanh Khải, nhưng lúc gặp thoáng qua ở trên đường có nghe anh nói chuyện với bạn bè. Giọng nói này sớm đã khắc và trong lòng.

Cô vẫn còn đứng tại chỗ.

"Còn không đi?" Qua lớp cửa, Lâm Thanh Khải nhàn nhạt hỏi.

Tương Linh ngần ngại một lúc mới hiểu ra ý của anh.

Cô quay người đi, lại mà xui quýt thế nào mà cô lại dừng chân lại. Lỗ tai gần sát, nghe thấy tiếng thờ dốc, còn có cả tiếng con gái rên rỉ. Tuy chưa từng trải qua nhưng nghe thấy âm thanh này lại khiến cả người cô nóng ran lên.

Trong nháy mắt liền nổi da gà.

Một mặt cô tự ngăn chính mình lại, nhưng một mặt lại như nghiện, nhìn không được nhận ra Lâm Thanh Khải từ trong tiếng thờ. Ý đồ đen tối chìm đắm trong tình dục với anh lại trở về trong đầu óc, khiến cho cô nổi lên một trận tê dại.

Âm thanh của anh giống như mang theo điện, truyền từ màng tai tới các nơi trên thân thể, kích thích một loại cảm giác xa lạ, ngứa ngáy đến tê dại, vô cùng quái dị.

Nhất là ở chỗ hạ bộ phía bên dưới, co rút nhanh vài cái, dường như còn đang chảy ra chất lỏng.

Tương Linh ngồi xổm xuống, cắn môi.

Lâm Thanh Khải sớm nghe được tiếng bước chân của cô. Cửa không khóa kín, theo khe hở có thể nhìn thấy bóng dáng ở bên ngoài.

Dáng người nhỏ nhắn, tóc dài.

Con gái sao? Anh nhếch nhếch môi, bàn tay nắm lấy hạ bộ thô to càng khấn căng.

Trên bàn, đoạn phim bên trong chiếc điện thoại đang tới đoạn cao trào, người phụ nữ rên lên một tiếng phóng đàng. Anh lại dời mắt đi, động tác chậm lại.

Chia tay bạn gái một thời gian, đã lâu chưa được tiết dục, khó chịu vô cùng. Nhưng dù dùng tay mân mê như thế nào cũng không thể bằng sự bức ép của tiểu huyệt con gái. Anh ngẩng đầu, nheo mắt nhìn về người phía bên ngoài cửa.

Cô gái đang nghe lên này... Thật muốn đem cô đặt lên bàn sau đó trực tiếp xuyên thẳng vào.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thích Tôi Sao?

Lâm Thanh Khải hơi do dự, cô gái trốn ở đằng kia nghe người ta xem phim tình dục, có thể trong sáng đến mức nào.

Anh hơi nâng chân, dùng mũi chân mở cánh cửa hé ra thêm một chút.

Tương Linh giật mình một cái, ngẩng đầu nhìn vào trong. Ánh sáng mờ mờ, Lâm Thanh Khải mặc bộ quần áo màu đen, hơi dựa lưng ra chiếc ghế. Vẫn là bộ dạng thanh khiết trong sạch đó, nhưng khóa quần lại mở ra, một cây thịt cực lớn đang vươn ca ở giữa đùi, nổi lên gần gùc, chỗ góc còn có một bộ lông.

"Lại đây." Anh nói trong sự đốt cháy của tình dục.

Tương Linh nuốt nước miếng. Cô nhìn thấy Lâm Thanh Khải cương lên ở giữa đùi, cái đó thon dài sạch sẽ, bàn tay anh đang không nhanh không chậm mà xoa nắn gốc thịt.

Lý trí muốn chạy trốn, nhưng chân lại giống như bị dính chặt trên mặt đất vậy, không thể động đậy.

"Qua đây." Lâm Thanh Khải hít mắt lại, nói thêm một lần.

Tương Linh từ từ đứng dậy, tầm mắt của Lâm Thanh Khải nhìn từ trên xuống dưới, ánh mắt cực kỳ ngưỡng mộ, nhìn cô đang bước tới gần.

Cô gái mặc trên người chiếc áo khoác mỏng không làm mất đi được hai luồng phập phồng phía trước ngực, da cổ non mịn, xương quai xanh vô cùng kiều mị. Chỉ mới nghĩ tới thôi đã muốn gặm cắn, đem dương vật chọc vào bên trong mà lộng hành.

Động tác của tay trái nhanh hơn, môi mông lại tràn ra một tiếng thờ dục.

Tương Linh bị âm thanh này của anh hấp dẫn đến mức vành tai đều nóng bừng đỏ lựng. Thậm chí cô còn có thể ngửi được trong không khí hương vị dâm dục.

Vừa đi tới, cảm cô liền bị một lực nắm lấy, ngón tay của Lâm Thanh Khải vuốt ve một vòng quanh môi cô: "Cô liếm tôi đi."

Tương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải hiển nhiên cũng không thèm để ý đến sự từ chối của cô, lòng bàn tay nóng bỏng luôn ra phía sau cổ, đỡ ở phía sau ót, đè đầu cô hướng xuống đứng quần.

theo bản năng Tương Linh muốn trốn.

"Không muốn?" Lâm Thanh Khải gầm nhẹ, cười cười.

Anh dùng chân đá cánh cửa, khóa chặt cửa lại. Tay buông lỏng còn thịt, ngón tay kéo vấy cô xuống sau đó mò tìm tại đũng váy, chạm đến mảnh vải ren:

"Đã ướt đến như vậy rồi, không ngứa sao?"

Đầu ngón tay đàn ông nóng bỏng, ngăn cách qua lớp quần lót đặt tại giữa đùi cô, cố ý xoa nhẹ vài cái.

Tương Linh phát ra tiếng "a" nho nhỏ, hai chân mềm nhũn, cánh tay đặt lên vai anh. Chính cô cũng chưa từng chạm qua chỗ đó.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu thưởng thức động tác ân ái chịu đựng của cô, Bàn tay hần kỹ xảo thuần thực, ma sát nhẹ giữa hai chân cô như vậy chỉ là trêu chọc một tý, Tương Linh muốn rên rỉ khó chịu, cô run rẩy muốn ngăn cản, liền kêu tên của anh: "Lâm Thanh Khải..."

Lâm Thanh Khải hơi bất ngờ, cúi xuống: "Biết tôi sao?"

Tương Linh cắn môi dưới gật đầu.

Ánh mắt của thiếu nữ không lừa được người khác, không biết tại sao lại hoảng loạn, nhưng lại trộn lẫn với dục vọng ham muốn, chỉ là dù sao cũng không thể che giấu được thâm sâu mê luyến. Lâm Thanh Khải là cáo già lão luyện, rất nhanh hiểu rõ: "Thích tôi sao?"

Tương Linh không biết nên trả lời như thế nào, tựa như là cầu cứu anh. Lâm Thanh Khải cũng coi như lời mình vừa nói ra chỉ là hiểu lầm. Một chú thỏ non nớt chưa từng bị ai thượng, Anh cười cười, dùng lực một cái đem thân thể cô đè xuống dưới.

Chương sau nhớ sắm xô chậu đó nha *cười gian*

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cao Trào Làn Đầu

Tương Linh loạng choạng đứng vững, không tình nguyện mà ngã ngồi tại trên chân anh, trong mắt long lanh tựa hồ như bức ra nước mắt.

Hơi nóng của côn thịt đè tại giữa đùi cô toả ra, dường như còn giật giật hai lần. Cô sợ hãi đến không cử động nổi, thân thể muốn di chuyển về phía đằng sau, để tránh né.

"Đừng nhúc nhích." Lâm Thanh Khải cởi áo khoác của anh cô: "Không làm cô nữa. Nhưng của tôi cứng rắn không chịu nổi, để tôi bắn ra có được không?"

áo mà Tương Linh đang mặc là một chiếc áo lông dệt kim ngắn tay hở cổ, bên trong là một chiếc áo dài tay. Lâm Thanh Khải cởi nút thắt của chiếc áo dệt kim hở cổ, kéo xuống ngang ngực buộc chặt lấy tay cô.

"Vú lớn thật." Anh mở mắt nhìn Tương Linh.

Tương Linh tránh đi tầm mắt của anh, Lâm Thanh Khải đưa tay xuống vuốt ve, côn thịt ngăn cách bởi chiếc quần lót hướng về tâm điểm giữa hai chân mà chọc chọc vào, cô nhỏ giọng rên rỉ, hạ thân càng ngày càng trướng.

Giữa hai chân của Tương Linh tê dại không chịu nổi. Anh thật thô lỗ, biết cô đã khó chịu muốn chết. Qua tầng vải mỏng như có như không tồn tại kia, cảm thấy anh có thể ngay lập tức tiến vào bên trong được. Từ tận bên trong nổi lên một trận ngứa ngáy, hạ bộ giật giật vài cái.

"Muốn không?" Lâm Thanh Khải mạnh mẽ động eo vài cái. Bàn tay vói vào bên trong quần áo của cô, luôn tay ra sau lưng cời khuy áo ngực.

Tương Linh cuống quýt giữ tay anh lại: "Đừng..."

"Cho ta được ngắm núm vú." Lâm Thanh Khải nói ra câu này mà mặt không chút biến sắc, ngón tay vuốt ve cọt cọt trên da thịt cô, dụ dỗ: "Thoải mái không?"

Tương Linh vừa muốn lắc đầu, lại thấy đỉnh côn thịt của anh làm cho càng ngày càng ngứa. Đầu lông màu của cô nhẩn lại, ngón tay nắm chặt.

"Muốn lên đỉnh rồi sao?" Lâm Thanh Khải nhướng mày, khoe môi anh cong lên, không để ý đến cô đang ngăn cản mà bàn tay tham lam tiến vào, cảm lấy bầu ngực căng tròn mềm mại, móng tay nhấn nhấn lên nụ hoa.

Đầu vú của Tương Linh cực kỳ mẫn cảm, bình thường khi tắm mà chính cô đụng phải cũng trở nên tê dại, Bị anh quấy phá như vậy, trực tiếp là cho tàn thân cô như bị điện giật.

Cô "a" lên một tiếng, nhẹn không được mà tràn ra con chữ: "Ngứa..."

"Ngựa ở đâu? Chỗ này?" Lâm Thanh Khải nắm lấy một đầu vs.

Tương Linh chảy nước, nhỏ giọt rên rỉ: "Phía dưới, ngựa..."

"Vậy có muốn được đâm vào không?" Lâm Thanh Khải bị câu nói của cô làm cho kích thích, côn thịt lại giật một cái. Anh nắm lấy côn thịt thô to đụng chạm vào âm vật của cô.

Khẽ đụng một cái lại một dòng nước chảy ra.

Lâm Thanh Khải hí mắt: "Tôi thật sự muốn đi* cô." (Na: bậy quá không viết rõ ra được)

Anh nhìn một lát, đứng lên, đẩy ngã Tương Linh trên bàn học: "Kẹp chân vào." Giọng anh khàn khàn ra lệnh, nâng chân Tương Linh đặt lên vai mình.

Tương Linh đỏ mặt nghe theo, một giây sau, gốc thịt cứng rắn liền ở giữa đùi cô bắt đầu ra vào, quần lót sớm đã ướt nhẹp, gân xanh nổi lên không ngừng đụng tới âm đạo, dâm thủy chảy ra ướt nhẹp kêu lên từng tiếng "nhếp nhếp" dâm dăng.

"Khó chịu sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Ngón tay Tương Linh nắm lấy mép bàn, vẫn không nói gì mà chỉ ậm ừ rên rỉ.

"Đâm chết cô." Lâm Thanh Khải nhìn chăm chăm vào ánh mắt đang tràn đầy dục vọng của cô: "Đâm chết cô, có được không?"

Anh mạnh mẽ đóng đưa biên độ càng lớn, khuôn mặt tuấn tú hiện lên nét tàn nhẫn.

Tương Linh bị anh đâm cho một trận run rẩy, Chính mình cũng cảm nhận được phía dưới dâm thủy càng ngày càng chảy nhiều, âm đạo tê rần, nghĩ tới thật sự muốn bị anh cắm sâu vào.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu, đầu lưỡi liếm bàn chân trần trắng nõn của Tương Linh, sự ấm nóng của ché lưỡi trượt qua trượt lại, sau đó lại ngậm chặt thịt mềm mà khẽ cắn.

Thật muốn làm cô ngay tại chỗ.

Động tác rút ra cắm vào của anh càng lúc càng nhanh, côn thịt bị căng trướng hết mức: "Bị dương vật ma sát thế này khó chịu?" Anh thờ gấp hỏi.

Lại cắm đi vào, khí lực quá lớn, côn thịt hơi trật một chút, đụng vào miệng âm đạo.

Chỗ ngựa nhất.

Tương Linh rên lên một tiếng dài, chỉ như vậy mà đã lên đỉnh. Hai bên mép thịt co rút kịch liệt, một cổ dâm thủy nóng ẩm phun ra.

Đây là lần đầu tiên cô tới cao trào, cả người xụi lơ.

Lâm Thanh Khải ở một phần trong cái miệng nhỏ đang co rút liệt, anh đỏ mặt, côn thịt dùng lực hướng miệng kia chọc vài cái, eo run lên, sau đó liền bắn ra.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Anh Vẫn Còn Muốn Sao

3.1

Phòng học vắng vẻ yên tĩnh trở lại, sự kịch liệt vừa rồi cứ như là ảo giác.

Cao trào phun ra quá nhanh quá đột ngột khiến cho Tương Linh vẫn chưa lấy lại được tinh thần. Cô vô lực nằm ngựa trên bàn học, cơ thể vô cùng khó chịu. Váy bị còi đặt bên hông, quần lót lại ẩm ướt dính dính, cửa mình của cô bị Lâm Thanh Khải bắn tinh dịch biến thành rồi tỉnh rồi ngủ.

Đỉnh côn thịt hơi hơi đâm qua quần lót đã lấy ra, nhưng cảm xúc nóng bỏng dường như vẫn đang tồn đọng. Chỗ non mềm bị ma sát đến có chút đau, vẫn còn đang co rút. Lâm Thanh Khải dùng sức mạnh quá rồi. Lúc đó anh nảy sinh suy nghĩ muốn rút ra cắm vào đó Tương Linh thậm chí có thể cảm giác được sự thô cứng của anh chà xát tại bắp đùi của mình.

Anh thật là... rất dâm dăng.

Lâm Thanh Khải xoa nhẹ dương vật đã hơi mềm, cúi người sờ sờ vào cổ cô: "Có biết cô chảy rất nhiều dâm dịch không?"

Tương Linh không dám nhìn thẳng vào mắt anh, nghiêng đầu.

Ánh mắt của Lâm Thanh Khải có chút đùa giỡn, ngón tay dọc theo chiếc cổ tinh tế của cô vuốt dọc xuống: Quần áo của tôi đều bị cô làm cho ướt hết rồi."

Tương Linh cảm thấy xấu hổ muốn chết, giả vờ nhắm mắt lại coi như không nghe thấy gì. Lâm Thanh Khải vươn tay vào nắm lấy mép quần lót của cô kéo xuống dưới, cô bị dọa đến hoảng hốt: "Dừng."

"Không phải vừa rồi kêu ngựa sao?" Lâm Thanh Khải cố ý: "Tôi cầm vào thì lập tức sẽ hết ngựa."

Tương Linh cuống quýt đề tay anh lại: "Tôi không ngựa, thật sự không cần."

"Không ngựa?" Lâm Thanh Khải nhướn đuôi lông mày, tay anh cầm lấy ngón tay của cô, sau đó đưa đầu ngón tay cô đi lên, chạm vào âm vật, xoa bóp. Làm cho cô lại bắt đầu khó chịu.

Loại tư thế này... giống như là cô đang tự an ủi chính mình trước mặt anh vậy. Tương Linh bị ý nghĩ này làm cho cả mặt ửng hồng, hơi nhúc nhích người muốn từ chối. Lâm Thanh Khải cười cười, không quan tâm đến cô mà gia tăng thêm lực, bóp nắn chỗ đó càng lớn.

Tương Linh rên rỉ ra tiếng.

Lâm Thanh Khải im lặng hai giây: "Có phải hay không cực kỳ sáng khoái?" Môi mông của anh dán bên ta cô: "Muốn được chơi đùa sao?"

Lỗ tai... lỗ tai cũng cực kỳ mẫn cảm

Tương Linh lúng túng đến muốn khóc, muốn biết tại sao thân thể mình lại có thể biến thành như vậy. Đầu dây thần kinh bị phóng đại vô số lần, hơi thở nóng rực của anh từ trong tai tiến vào, xương cốt đều như ra rồi.

Cô vừa mới đạt cao trào xong, tự biết mình không thể chịu nổi liền quay mặt sang hướng khác né tránh. Lâm Thanh Khải không buông tha mà ngậm chặt vành tai cô, cắn nhẹ.

Tương Linh sợ hãi tránh né..Lâm Thanh Khải vẫn một mực theo sát, đầu lưỡi ẩm nóng chạm vào vành tai mềm mại của cô, lại gặm cắn. Bàn tay phía dưới cũng không nghỉ ngơi, âm vật bị sung lên được ngón tay sạch sẽ thô to của đàn ông đụng chạm vào, xoa nắn.

Tương Linh cảm thấy như mình sắp bị anh giết chết đến nơi. Cô co quắp ngón chân lại, lưng cũng uốn cong hương lên phía trên. Không thể nói rõ là cô đang muốn trốn tránh hay là đang đón hòa theo ý của anh, chỉ là miệng vẫn rên rỉ không ngừng.

"Tiểu dâm dăng," hô hấp của Lâm Thanh Khải nặng nề: "Tôi lại cứng lên rồi."

Trong mắt Tương Linh một mảnh sương mù.

"Bị cô bức đến cứng rắn rồi."

Lâm Thanh Khải khó chịu chạm vào âm vật của cô, ngón tay giữa giờ ra, đè lên hạt đậu nhỏ tại cửa âm đạo, ngón tay liền bị dịch thủy chảy ra làm cho ướt. Anh cắn cô: "Nhiều nước như vậy, bên trong nhất định là rất nóng. Có muốn dương vật của tôi không?"

Tương Linh nhớ tới thứ rắn chắc dưới hông anh, vừa to vừa dài... lại còn nóng như thế, cứng rắn như thế, quanh thân đều được bao bọc bởi gân xanh...

Cô ngựa tới cực điểm, cái cảm giác xa lạ lại đến. Hai tay không tự giác mà đặt lên cánh tay của Lâm Thanh Khải, dùng lực cầm lấy, đốt ngón tay đều đã trắng bệch.

"Có muốn tôi xuyên vào người cô không?" Lâm Thanh Khải hỏi: "Hả?"

"A..." Tương Linh ngẩng cao cổ lên, hướng đầu về phía sau.

"Nói đi, muốn hay không?" Lâm Thanh Khải hơi híp mắt lại nhìn cô.

Tương Linh nói: "Phía dưới..." Giọng nói của cô gấp gáp: "Phía dưới lại..."

"Ngựa sao?" Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Có phải lại muốn bắn ra nữa không?" tay anh càng lúc càng nhanh: "Bắn ra quần đi."

Tương Linh sáng khoái đến mức chảy ra một giọt nước mắt, thân thể cô run rẩy, một cổ dâm thủy trong suốt ại trào ra phía bên dưới. Bàn tay của Lâm Thanh Khải bị ướt hết cả rồi.

Anh cười, đưa tay ra trước mặt Tương Linh: "Sáng khoái lắm sao? Tôi chỉ mới dùng ngón tay thôi mà cô đã trở nên như vậy rồi."

Vừa lên đỉnh cao trào hai lần liên tiếp, Trương Linh thật sự muốn hỏng rồi. Nước mắt vẫn chực trào ra. Cô đẩy anh ra: "Không được nói nữa."

Lâm Thanh Khải thuận thể đứng thẳng người lên, rút ra mấy tờ khăn giấy, lau từng ngón ta sạch sẽ rồi vo thành một cục, ném vào thùng rác. Xoay người lại, cởi tuột quần lót của cô ra.

Trương Linh dường như muốn khóc: "Anh vẫn còn muốn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Làm Trong Rừng

Lâm Thanh Khải lườm cô một cái, nhàn nhạt nói: "Chẳng lẽ cô định để ướt như vậy mà đi ra ngoài sao?"

Trương Linh nghe vậy mới hiểu ra ý anh: "Tôi tự làm."

Lâm Thanh Khải rút một điều thuốc ra ngậm trong miệng, châm thuốc: "Tôi thật sự muốn thao cô một lần." anh ngừng lại một chút: "Chơi đùa cô một phen xem cô sẽ rên rỉ như thế nào."

Quần áo trên người anh đã được mặc lại chỉnh tề, giọng nói cũng trở nên trong sáng hơn. Mắt to sáng, nhìn đi nhìn lại vẫn giống một chàng thiếu niên không nhuộm bụi trần.

Trương Linh không thể nói được cảm giác hiện tại trong lòng là gì, đưa lưng về phía anh, cởi quần lót ra, vắt nước.

"Chỉ là..." Lâm Thanh Khải phun ra làn khói thuốc trắng mờ, có ý cười, nói: "Cô không cảm thấy mình rất miễn cảm sao? Chỉ mới đụng khẽ thôi cũng đã ướt rồi."

Trương Linh áp ứng "ừ" một tiếng

Tuy cô biết chuyện này, nhưng lại không nghĩ có thể giống như hôm nay.

Hai người không ai nói gì nữa, Lâm Thanh Khải trầm mặc hút thuốc, còn cô thì im lặng nhìn ra phía bên ngoài cửa sổ.

Trương Linh phui phui quần áo rồi lấy ngón tay chải lại tóc

Thật là xấu hổ.

cô với Lâm Thanh Khải vốn à người xa lạ, lần này như vậy, anh lại biết cô thích anh, vậy mà cô vẫn để xảy ra loại sự tình này. Thật là lả gan quá lớn rồi. Cô không biết sau này sẽ đối mặt với anh như thế nào nữa.

Lúng túng một lúc, cô mở miệng: "Tôi... tôi đi trước đây."

Khuôn mặt của Lâm Thanh Khải khuất sau làn khói thuốc, không thể nhìn thấy rõ được nét mặt của anh. Anh không nói gì, Trương Linh cũng không đoán ra được ý tứ của anh. Dù sao thì đến tên của cô anh cũng chưa biết, sau khi đi khỏi cái hòng học này, sẽ lại tiếp tục làm người xa lạ.

Cô đứng lên, xoay người đi ra.

"Chờ đã." ngón tay thon dài của Lâm Thanh Khải lười biếng vươn ra nắm lấy tay cô từ phía sau.

Trong lòng Trương Linh run lên, Anh cầm lấy chiếc quần lót ướt đầm trong tay cô, hỏi như tự sự: "Thứ này... cô định mang đi đâu?"

Trương Linh bị anh hỏi. Trong đầu suy nghĩ một lát, lại có tật giật mình nên thấy ném đi đâu cũng không ổn. Chỉ có thể cứng nhắc cầm trong tay như thế.

"Không biết." cô nhỏ giọng nói.

Lâm Thanh Khải cười cười: "Cô sợ có ai đó nhận ra thứ này là của cô đúng không?"

Trương Linh giương mắt nhìn anh, anh nhanh chóng cúi đầu, mím môi.

Lâm Thanh Khải cảm thấy hơi có lỗi không nói gì, tùy tiện dùng hai đầu ngón tay kẹp chiếc quần lót đi về phía thùng rác, ném vào.

Trương Linh mở to hai mắt: "Đây là phòng học."

"Phòng học thì sao? Cô không được bị tôi làm cho phun nước?" Lâm Thanh Khải không chút để tâm cười. Anh phúi phúi tay, nhìn cô: "Sau này tôi vẫn sẽ tiếp tục thao cô tại phòng học."

Nghe anh nói xong, cô thật sự nóng bừng mặt.

Tối đó về nhà, cô ngủ một giấc. Trong mơ cô thấy bị anh đè lên tường phía sau phòng học mà làm, Gốc côn thịt thô cứng kia mãnh liệt ra vào bên trong thân thể. cô rên rĩ rất lợi hại, Lâm Thanh Khải cúi đầu hôn cô, quần áo sớm bị xé rách, thân thể cô hoàn toàn lồ lộ trước mặt anh, đầu lưỡi ấm nóng liếm mát vòng quanh vú.

Tương Linh tỉnh giật từ trong mơ.

Ngớ ra một hồi lâu, nhất thời không rõ rốt cuộc có phải là mình đã rên rĩ thật hay không. Cô nín thở để ý ký túc xá đang yên tĩnh, bạn cùng phòng đều đã ngủ say với những hơi thở đều đặn, mới yên tâm thở phào. Cần thận đưa tay vào trong chăn, sờ sờ quần lót, quả nhiên là đã ướt rồi.

Thật khó chịu.

Tương Linh vui mặt vào gối, cô nhớ tới nam sinh tán tỉnh cô bạn cùng lớp hôm quay về môn thể dục đó. Lúc đấy cô chỉ cảm thấy cậu ta thật bỉ ổi, rõ ràng là Lâm Thanh Khải còn làm chuyện quá đáng hơn cả cậu ta.

Ngày hôm sau tan học, cô cùng với cô bạn cùng bàn đi mua đồ ăn vặt, từ xa nhìn thấy Lâm Thanh Khải đang đứng với một đám nam sinh khác ở quầy bán đồ ăn vặt. Hôm nay anh mặc bộ đồ lông cừu màu xám nhạt, cao hơn mọi người xung quanh nửa cái đầu, khí chất thanh thuần xuất chúng.

"Sao vậy?" cô bạn cùng bàn nghi ngờ hỏi.

Tương Linh nói qua loa: "Tớ không đi nữa, tớ chờ cậu ở cầu thang này." CÔ hơi trốn về phía trong cầu thang một chút.

Sau đó hai ngày, cô nhất quyết tránh mặt anh. Ngày hôm đó, Lâm Thanh Khải rõ ràng nhớ kỹ sdt của cô, nhưng anh lại không đi tìm cô.

Liên như vậy qua một thời gian, trời cũng trở nên nóng nực.

Có tiết giữa tự học, cô đang làm bài tập toán thì điện thoại đột nhiên vang lên. Có tin nhắn tới: "Tới sân bóng rổ."

Tương Linh không để tên danh Lâm Thanh Khải, đối với dãy số phía trước giống hệt nhau cô khá dễ nhớ, do dự hơn mười phút. Một loại kích thích lại bắt đầu phát tán, tràn ra. Cô cảm nhận được sự nguy hiểm, nhưng lại càng muốn đi.

Cô nhắn trả lời: "đợi tôi năm phút nữa."

Có tin nhắn đến, chỉ mỗi một chữ: "ừm."

Ánh nắng giữa trưa nóng rực, như muốn đốt cháy tất cả.

Tương Linh đi tới sân bóng rổ, Lâm Thanh Khải đang ở đường biên cầm lấy áo lau mồ hôi, đôi chân dài rộng, mái tóc đen nhánh bị ẩm ướt bởi mồ hôi, bên hông lộ ra một mảnh cơ bụng.

Anh dường như cảm nhận được ánh mắt của Tương Linh, nghiêng đầu nhìn.

Dù đã chuẩn bị trước tâm lý, nhưng lúc hai mắt chạm nhau, Tương Linh liền trở nên căng thẳng. Cô mân mê gấu áo, đứng yên ở đó chờ anh đi tới.

Những nam sinh ở trên sân bắt đầu chú ý tới, đồng loạt cười ồ ồ vang lên, có người còn hét lên: "Anh, đừng đi, ở lại chơi thêm tý nữa."

Lâm Thanh Khải bắt được quả bóng được ném qua, cũng không có phản ứng lại, cổ tay nhấc lên, đập bóng trở về.

"Uống nước không?" Anh hỏi Tương Linh.

Tương Linh lúng ta lúng túng gật đầu, Hai người hướng đi tới quầy bán quà vặt, đám người phía sau xa xa vang lên tiếng huýt sáo.

Lâm Thanh Khải cầm hai chai nước ướp đá, kéo Tương Linh đi ra phía sau vườn trường.

Dọc đường đi anh không nói câu gì, Tương Linh đi theo phía sau, tim nhảy thình thịch tới cổ họng, trước kia cô có nghe đồn rằng buổi tối có rất nhiều cặp đôi ra đây hẹn hò hôn môi gì đó, nhưng bây giờ đang là ban ngày...

Ánh mặt trời chen qua khe lá, loang lổ rơi trên mặt đất, giữa không trung những hạt bụi bay bay.

Hai người đi vào rất sâu phía trong rừng. Lâm Thanh Khải đột ngột kéo quần áo của cô, bàn tay hướng lên trên cầm lấy bầu ngực của cô.

"Lạnh..." Tương Linh tựa lưng lên thân cây phía sau, tế bào toàn thân đều đã dựng thẳng lên. Tay anh nắm lấy bầu ngực thật lâu, ngón tay đều lạnh như băng.

Lâm Thanh Khải xoa nắn nhũ hoa non mịn, trên khuôn mặt có rất nhiều biểu tình biến hóa. Một lát sau, anh mới trầm thấp hỏi: "Người khác bóp ngực cô như vậy, cô cũng ngoan ngoãn như thế này sao?"

Tương Linh nóng mặt, mím môi lắc đầu.

Khỏe môi Lâm Thanh Khải cong lên, ngón tay gia tăng lực đạo. Thịt mềm tràn đầy giữa các ngón tay, Tương Linh cup mi: "Hơi đau..."

"Đau ở đâu?" Lâm Thanh Khải biết rõ còn hỏi.

Tương Linh nhìn anh, vẻ mặt cực kỳ đáng thương.

"Vú cô đau sao?" trong mắt Lâm Thanh Khải tràn ngập dục niệm. Thấy cô đỏ mặt gật đầu, anh thấp giọng: "Cho tôi liếm không?"

Anh tóc vấy áo của cô lên, Tương Linh sợ hãi: "Sẽ có người thấy mất."

"Không có ai cả." Lâm Thanh Khải chẳng hề mảy may.

Hai cổ tay Tương Linh bị anh dùng một tay cầm lấy đặt trên đỉnh đầu nơi thân cây phía sau: Lần trước chỉ sờ vài cái mà đã chảy nước, nếu liếm thì cô sẽ càng thoải mái hơn đây."

Cô gái chưa từng biết mùi đời bị phơi bày nửa thân trên ngoài không khí, Chiếc vú trắng nõn in vào trong mắt. Đầu nhũ hồng nhạt kích thích thị giác, run rẩy tiến tới. Ánh mắt Lâm Thanh Khải cực kì u ám, há miệng ngậm chặt bên trái vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Thật Mềm

Tương Linh "um" một tiếng.

Trong khoang miệng anh nóng ẩm, đầu lưỡi linh hoạt, cô thậm chí có thể cảm nhận được chiếc lưỡi thô ráp của anh đang trêu đùa viên bi nhỏ trên nhũ hoa, da thịt cô trở nên nóng bỏng. Thật giống như trong giấc mơ của cô, vô cùng đắm mị.

Tương Linh ngửa đầu ra phía sau thân cây, nhắm mắt lại.

Người này là... Lâm Thanh Khải...

Cô cố gắng kìm nén âm thanh của mình nhưng dần dần không thể khống chế được, vô ý ưỡn ngực lên, đem nụ hoa hương vào trong miệng anh.

Lâm Thanh Khải nở nụ cười, dùng nước bọt ẩm ẩm nhắm nháp nụ hoa của cô, đầu ưỡn đánh vòng quanh liếm láp, thỉnh thoảng không báo trước mà dùng răng cắn nhẹ, rồi mút mạnh, Tương Linh chịu không nổi phát ra tiếng.

"Có thích không?" Lâm Thanh Khải đứng thẳng.

Tương Linh không thốt nên lời, miệng khô lưỡi hanh thờ gấp.

Anh cười, cúi mặt xuống tiếp cận mặt cô: "Có muốn tôi mút tiếp không?"

Lúc này Tương Linh vẫn mềm nhũn như nước, không thể nói được câu gì, khoái cảm trong cơ thể bị khơi gợi kịch liệt. Bị Lâm Thanh Khải chơi đùa một chút như thế thôi mà tay chân cô đã luống cuống, ngã vào ngực anh.

Đầu vú chạm vào khuôn ngực rắn chắc, hai luồng thịt mềm mại ấy dính lấy, Lâm Thanh Khải ôm trọn eo của cô.

"Tôi cứng lên rồi." Giọng nói của anh khàn khàn đến kỳ cục.

Một cây cứng rắn đang chạm vào eo cô, rất nóng. Trong cơ thể cô dường như muốn hư mất, nước ồ ồ chảy ra. Thật là khó chịu

Một tay Lâm Thanh Khải cởi bỏ dây quần, đem côn thịt thích phóng đi ra, tay anh đã sớm cầm lấy bàn tay cô, nhận thấy cô muốn rút về liền lập tức đè lại: "Đã quên cô bị nó sát đến sung sướng như thế nào rồi sao?"

Anh cầm lấy tay cô đưa xuống, cả khuôn mặt của Trương Linh đag chôn trong ngực anh, xúc giác nơi tay vô cùng mẫn cảm, cô cảm nhận rõ ở trong lòng bàn tay mình.

Cầm của Lâm Thanh Khải đặt tại hõm vai cô, hôn sau tai cô: "Cô đoán xem hôm nay tôi đã nằm mơ thấy gì?"

Trương Linh lắc đầu. Ngón tay chạm tới lỗ nhỏ đỉnh đầu của bộ phận đó, đụng tiws một chút chất lỏng trắng mịn. Thứ này... cũng chảy nước sao?

"Tôi qua tôi mơ cô bị tôi thao." Lâm Thanh Khải nói: "Cô không chịu nổi, còn tôi thì dùng dương vậy xuyên vào người cô cả một buổi tối."

Trương Linh nghe anh nói, chân tay có chút mềm nhũn, cả người cô đều dựa vào trong lòng Lâm Thanh Khải, mặt đỏ tím đập.

"Tiểu âm vật kia cực kỳ sung sức, cần dương vật của tôi thật chặt" Lâm Thanh Khải thở dốc, động tác tay từ từ nhanh lên. ngón tay của Trương Linh đã có chút tê dại.

"Muốn nghe cô kêu." Anh cắn vành tai cô: "Kêu cho tôi nghe."

Trương Linh như bị mê hoặc, thanh âm cũng có phần khàn khàn: "Kêu gì?"

Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Rên rĩ. Được không?"

Trương Linh không đáp, hôm nay cô mặc quần bò, Lâm Thanh Khải cởi nút thắt quần ra, bàn tay luôn vào bên trong: "Thật ướt."

Một tay anh cầm lấy tay Trương Linh xoa nắn côn thịt của mình, một tay ấn lên âm vật của cô: "Tiểu âm đang, rên rĩ đi..."

"...nhẹ một chút..." Trương Linh bị ngón tay của anh đâm chọc.

"Nói muốn bị tôi đâm." Lâm Thanh Khải dụ dỗ.

Hai mắt Trương Linh đều như mất đi tiêu cực, bên trong phủ một lớp sương mù dày đặc: "...tôi muốn..."

Lâm Thanh Khải cúi đầu rên rĩ một tiếng: "Muốn cái gì, muốn bị côn thịt của tôi đâm sao?"

"Ừm..." Trương Linh cảm thấy côn thịt trong tay càng ngày càng lớn: "Tôi muốn bị anh đâm."

Lâm Thanh Khải khàn giọng: "Đâm đang."

Trương Linh bị anh mạnh bạo siết mạnh viên ngọc nhỏ hai lần, nước nỏ ra tiếng, âm thủy chảy đầy tay anh.

"Sớm muộn gì tôi cũng giết chết cô." Lâm Thanh Khải hung hăng, anh dùng lực một cái ép Trương Linh quỳ xuống đất, côn thịt to lớn ngang với bộ ngực trần trụi của cô.

"Thao cái vú cô." Anh ngẩng cổ hít sâu, quy đầu nặng nề đặt ở giữa khe ngực cô mà đâm vào rút ra: "Thật mềm. Thật khoái"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Bắn Lên Ngực

Lâm Thanh Khải đứng ngực hướng ánh mặt trời, trên người mặc bộ quần áo rất chỉnh tề, nửa dưới lại đang dùng lực chọc cô. Côn thịt trước mắt to ra chảy ra chất lỏng trong suốt, anh thẳng lưng nhịp đều theo động tác nhấp nhô trên người cô.

Trương Linh bị anh làm cho ngứa ngáy.

Lâm Thanh Khải dừng một lát, cảm thấy tư thế này có chút hơi khiếm nhã, trước sau vẫn cũng sẽ không thể lên đỉnh được. Anh thở gấp hai lần, đưa cánh tay về phía Trương Linh: "Đưa tay cho tôi."

Anh nắm lấy tay cô, đặt ở phía dưới gốc côn thịt. hai luồng cảm xúc mềm mại cùng tiếp xúc làm cho anh muốn nhũn cả chân ra. Đầu ngón tay Trương Linh đụng phải bộ lông đen.

"Vân về viên trứng tròn của tôi đi." Thanh âm trầm thấp trong cổ họng đều toàn là dục niệm.

Ánh mặt trời rất sáng, côn thịt của Lâm Thanh Khảisừng sững như một khối núi, các nếp vân da và gân xanh nổi cộm lên đều được chiếu sáng rõ ràng.

Tương Linh cảm thấy xấu hổ, ngửa mặt lên nhìn anh, khoe mắt anh có chút hơi hồng.

Lâm Thanh Khải cố gắng kiềm chế, sờ sờ tóc của cô: "Muốn àm tôi thoải mái à?"

Tương Linh chần chừ gật đầu: "Muốn."

"Nhào bóp đi." Lâm Thanh Khải cầm lấy năm ngón tay của cô đặt tại nơi có hai viên trứng tròn, ngữ khí như dụ dỗ: "Tôi sẽ sướng đến bắn ra luôn đấy."

Tương Linh chậm rãi nghe theo, nghe thấy âm thanh khàn khàn của anh: "Ngoan lắm... a... tiếp tục đi..."

Lỗi tai Tương Linh ửng đỏ, một cảm giác không tên bỗng nhiên lấn át mà không thể lý giải nổi, chỉ biết rằng Lâm Thanh Khải lúc này thật quyến rũ.

Một tay Lâm Thanh Khải để trên bờ vai của cô, tiếp tục hướng khe ngực mà lõng. Lại tách miệng của cô ra, đút ngón tay trở vào: "Liếm."

Tương Linh dùng đầu lưỡi chạm tới ngón tay anh.

"Dùng lực ở đầu lưỡi liếm." Lâm Thanh Khải lại đút sâu hơn vào trong miệng cô, ngón tay ở trong đấy khuấy đảo, vừa dạy cô: "Đúng, cứ liếm như vậy..."

Tương Linh mút ngón tay anh, cảm thấy được đầu ngực bị côn thịt nóng hổi của anh ma sát thật mạnh vài cái, miệng vì không che lại mà phát ra tiếng rên rỉ.

"Tiếp tục." côn thịt của Lâm Thanh Khải cứng rắn đến phát đau: "Mút đi."

Tương Linh nghe lời ngậm miệng lại, mút nhẹ.

"Miệng nhỏ thật ảm." Lâm Thanh Khải nói, "Liếm dương vật của tôi không?"

Tương Linh đầu ư tai ừ, gật đầu.

Lâm Thanh Khải khép nhẹ con người, nhớ lại trong giấc mơ đã để cô xuống giường, từ phía sau mà đâm vào cô. Anh thích cảm giác xâm nhập từ phía sau. Cắm đến nơi sâu nhất, dâm thủy sẽ chảy ra cực kỳ nhiều, nhiệt độ nóng hổi bên trong sẽ càng sung sướng.

"Tương Linh." Anh sướng không chịu nổi, kêu tên cô.

Tương Linh "ừm" một tiếng.

"Tôi muốn đâm em." Tiếng thờ của Lâm Thanh Khải dồn dập, môi phát ra tiếng than nhẹ. Giọng nói anh trầm thấp: "Dương vật từ phía sau xuyên vào trong âm đạo của em, thao cho em rên rỉ phóng dăng."

Nghe anh nói như vậy, xương cốt Tương Linh dường như tê rần. Răng cô khép lại, không cố ý mà cắn phải ngón tay anh.

"MK." Lâm Thanh Khải mắng một câu, thất lực hơi căng thẳng: "Bị em cắn phải rồi."

Anh cầm lấy côn thịt hướng giữa khe ngực mà đâm vào rút ra vài cái: "Muốn tôi bắn vào chỗ nào?"

"Bắn trên mặt em, hay là trên ngực em?"

Tương Linh lắc đầu, không cần bắn lên mặt.

Lâm Thanh Khải từ trên cao nhìn xuống ngón tay vừa bị cô cắn, nheo mắt lại, tưởng tượng côn thịt này ở trong miệng cô.

Cả người tê rần, côn thịt run rẩy bắn ra.

Tinh dịch trắng sữa phun trên ngực Tương Linh, có hai giọt tùy ý rơi vào đầu vú.

Lâm Thanh Khải vuốt ve côn thịt đang đạt khoái cảm, lại cúi người liếm hai giọt trên đầu vú cô vào miệng.

Tương Linh đột nhiên bị bú mút, chịu không nổi liền ngửa đầu ra phía sau "a" lên rên rỉ.

Lâm Thanh Khải mút ngực cô phát ra tiếng "chụt chụt" Tương Linh tựa người lên thân cây, phía trước là anh đang không ngừng động chạm kích thích não đại. Nhận ra bản thân thật dâm dăng, tay cô cầm lấy tóc anh, dần dần đem đầu anh để xuống, hướng ngực mình thẳng vào bên trong miệng anh

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Lâm Thanh Khải cười, dùng lực lớn hơn nữa mà cắn mút vú cô, một tay anh đặt lên chiếc vú bên còn lại, kích thích vuốt ve.

Phía dưới Trương Linh ẩm ướt, bởi vì anh dùng miệng mà sát liên tục hai đầu vú mà dăm thủy bên dưới chảy ra không ngừng.

Lâm Thanh Khải càng gặm cắn nhiệt tình hơn.

Anh nán lại một chút, nhìn cô: "Đây là nước tiểu sao?"

Trương Linh nghiêng đầu không nói. Chính cô cũng thấy bất ngờ, lần này anh thậm chí còn không đụng chạm tới bên dưới.

"Tiểu dâm đẳng nói đi, có phải là nước tiểu hay không?" Lâm Thanh Khải cười cười tay anh sờ mặt đất, cố ý trêu chọc cô: "Trên mặt đất đều bị em làm cho ướt rồi, nếu có ai bất ngờ đi tới chắc chắn sẽ ngửi thấy mùi của em đấy."

"Đừng nói nữa." Trương Linh lấy tay che mặt

Lâm Thanh Khải lấy chai nước lau sạch sẽ tinh dịch trên người cô. Đầu vú phồng nộn, búp đùi thiếu nữ thơm thơm, anh nhìn không được mà ánh mắt tối sầm lại, cúi đầu há miệng.

Cả người Trương Linh mềm nhũn, đẩy bờ vai anh sợ anh sẽ lại tiếp tục.

"Bị cắn mút rất khó chịu sao?" Lâm Thanh Khải ngửa mặt lên.

Trương Linh đỏ mặt gật đầu.

"Trả lời."

"Ừm."

Lâm Thanh Khải ghé sát tai cô: "Nói bậy."

"... Bậy?" Giọng nói của Trương Linh nhỏ như muỗi.

Lâm Thanh Khải rút người về phía sau, cúi người xuống nhặt lấy quần áo cô, cài lại khuy áo ngực, bàn tay lại luồn ra phía trước bắt lấy ngực cô mà xoa nhẹ.

sau đó, cô cảm nhận được một nụ hôn rơi xuống.

Cảm thấy Lâm Thanh Khải hôn cô, nhất định là thích cô rồi. Nếu không phải như thế thì làm nhiều như vậy, chỉ là xuất phát từ ham muốn của cơ thể thôi sao?

Cô có thể có căn nguyên để tin vào điều đó

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Tin Nhắn

Hai người đi ra từ cánh rừng, trong tay Lâm Thanh Khải chỉ còn một chai nước, anh mở nắp, đưa cho cô.

Trương Linh uống ngụm, anh lại ung dung lấy về. Ngửa cổ rót vào trong miệng.

Động tác nhanh chóng dứt khoát khiến cho Trương Linh không kịp phản ứng.

"Sao?" Lâm Thanh Khải nhìn cô.

Trương Linh vội vàng di chuyển ánh mắt đi nơi khác: "Không có gì."

"Vẫn còn khát sao?"

"Hết khát rồi." Trương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải nhìn cô, nhún mày cười: "Ra nhiều nước như vậy, uống đi để còn bù lại."

Bọn họ đã đi tới trường học, giờ tự học đã gần kết thúc, hành lang đã có nhiều học sinh đi lại.

trong hoàn cảnh này mà anh lại nói như vậy, Trương Linh cảm thấy như bản thân bị lột sạch quần áo giữa đám đông vậy. Cô cô có vết hồng, cô cúi đầu không đáp.

Nhìn phản ứng này của Trương Linh làm cho Lâm Thanh Khải cực kỳ thoải mái. (Anh bị máu S à?)

Đụng nhẹ thôi cũng lên đĩnh, không đụng chạm cũng có thể xấu hổ.

Tay trái anh bỏ trong túi quần, hơi thấp đầu nói vào tai cô: Có phải quần lót của em ướt nước nữa rồi không?"

"Ừm." Trương Linh nhỏ giọng đáp lại.

Cô quay đầu sang bên khác trốn tránh, lại bị anh dùng tay kéo lại: "Đi vào còi."

Anh kéo cô vào hành lang toilet.

"Hả?" Trương Linh ngó người ra một phen.

"Coi ra cho tôi." Rõ ràng anh đang nói chuyện rất bí ối nhưng giọng nói lại ôn hòa.

Trương Linh nhìn lên: "Chiều nay vẫn có tiết học.""

Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Em định mặc như vậy đi học sao? K Hông thấy ẩm ướt khó chịu?"

Nhưng cũng không thể không mặc gì đi học chứ, cô muốn kiểm tra: "Lần trước không phải anh đã vứt đi sao? Hôm nay muốn lấy cái này để làm gì?"
Càng nói, âm thanh của cô càng nhỏ lại.

"Lần trước à anh đã bắn lên đó. Lâm Thanh Khải nói: "Còn lần này thì chỉ có nước của em mà thôi."

Giọng nói anh hạ thấp xuống: "Cho anh cảm về... buổi tối anh tự cạo vào dương vật để thủ dâm."

"nhưng mà..."

Lâm Thanh Khải nắm lấy eo cô: "Ngoan nào."

Trương Linh dựa người vào tường coi quần lót ra.

Quần lót của cô mặc hằng ngày đều rất đơn giản, đều là màu trắng, có chút điểm hồng nhạt. Vừa coi xong, ngón tay cũng cảm nhận được độ ẩm. Vừa rồi đúng là chảy quá nhiều.

Nghĩ tới việc đưa nó cho Lâm Thanh Khải, không hiểu sao thân thể bỗng nhiên rụt rụt.

Buổi chiều anh cũng phải đi học, nghỉ giữa khóa còn phải nói chuyện phiếm hoặc chơi bóng cùng các nam sinh khác, mang theo chiếc quần lót đầy dâm dịch này đi loanh quanh như thế sao?

Trương Linh thở ra một hơi rồi đưa quần lót cho anh.

Sau đó mỗi người một đường, hướng đến lớp mình mà đi tới.

Trương Linh bỏ tay vào trong túi mình. Vì không mặc quần lót, vậy nên trực tiếp ma sát đến nơi âm đạo ằm ằm nóng ấm.

Trương Linh ngồi vào chỗ ngồi, chân không động đậy. Nghĩ tới buổi tối Lâm Thanh Khải nằm tại giường của ký túc xá, cảm lấy quần lót của cô đặt trên cơn thịnh mà chà xát rồi thở gấp.

Thật sự cảm thấy xấu hổ.

"Không mặc quần lót, tiểu huyết có khó chịu không?" Có tin nhắn của Lâm Thanh Khải gửi tới.

Cô không nói gì.

Đợi một lát, Lâm Thanh Khải cũng không gửi thêm tin nhắn nào nữa. Trương Linh sợ ai đó sẽ nhìn thấy nên xóa hết tin nhắn.

Vừa đúng lúc chuông tan học vang lên, cô đi mua chai nước ấm, khi trở về, bạn cùng bàn nói: "Điện thoại của cậu vừa có người nhắn tin tới đấy."

Tương Linh cầm lên xem.

Vẫn là dãy số của Lâm Thanh Khải: "Lần sau tôi sẽ dùng lưỡi liềm cho em."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Làm Qua Điện Thoại

Chỉ lướt mắt nhìn qua như vậy mà phía dưới âm đạo liền một phen tê dại.

Tương Linh nóng bừng mặt.

Bóp một tiếng, cô ném điện thoại lên bàn.

"Làm sao vậy?" Bạn cùng bàn khó hiểu hỏi, "Là tin nhắn của ai vậy?"

"Chỉ là tin nhắn quảng cáo thôi." Tương Linh nói quanh co.

Cô ngồi xuống, đại não trống rỗng.

Nơi đó... Cũng có thể liềm sao.

Cô cảm thấy bản thân mình như đang rơi vào một cái động sâu không thấy đáy. Lâm Thanh Khải chỉ mới dùng tay giúp cô làm phía dưới thôi mà đã khiến cho cô kích động đến mức không nói nên lời, chỉ là vẫn mong chờ cái tay đó của anh có thể đưa vào chỗ sâu hơn nữa của mình.

Vài ngày sau đó, anh lại đến tìm cô.

Buổi tối, Tương Linh tắm rửa xong, nằm ở trên giường chải tóc, mới vừa đặt điện thoại đi động xuống chuẩn bị ngủ thì Thanh Khải gọi điện đến.

bạn cùng phòng nằm phía giường dưới đã sớm ngủ say, Tương Linh lo lắng sẽ làm cô ấy thức giấc nên cầm tai nghe điện thoại, sau đó bò xuống giường đi vào buồng vệ sinh.

"Sao thế." Giọng cô rất nhỏ.

Lâm Thanh Khải giọng hơi khó chịu: "Làm gì mà lâu vậy mới nghe máy?"

"Bạn cùng phòng đều đã nằm ngủ rồi." Tương Linh trầm mặc hai giây, "Sao anh còn không ngủ?"

"Uh'm."

Uh'm là có ý gì... Tương Linh cũng chỉ thầm nghĩ chứ không nói ra miệng. Cực kỳ an tĩnh. Cô có thể nghe được tiếng hít thở của Lâm Thanh Khải qua điện thoại.

Bên kia Lâm Thanh Khải rất lâu mới nói: "Tôi vừa nghĩ tới em, tôi liền cứng lên rồi."

"Làm sao bây giờ?"

Tương Linh khẽ cầu móng tay vào lòng bàn tay, không lên tiếng.

"Sao không nói gì." Lâm Thanh Khải nhận nhặt hỏi.

Tương Linh cố gắng suy nghĩ thật lâu, cuối cùng mới nghĩ ra câu hỏi: "Ký túc của anh không có ai sao"

"Sợ bị người khác nghe được?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Anh nói cái kia... Người khác nghe xong..."

"Cái gì?" Lâm Thanh Khải nhẹ cười qua điện thoại, thanh âm cực kỳ rõ ràng "Cứng lên?"

Tương Linh uh'm một tiếng.

Lâm Thanh Khải cúi đầu tiếp xuống: "Thực sự rất cứng, em sờ thử không?"

Tương Linh không hiểu sao cổ họng khô khốc.

"Trướng đến đâu." Lâm Thanh Khải từ từ nói, "Lâu không làm khiến anh muốn bức lên rồi."

Trong lòng Tương Linh bỗng dưng chột dạ: "Anh... đã có bạn gái?"

Lâm Thanh Khải nở nụ cười.

Cổ họng có phần khàn, ý cười cực kỳ rõ ràng: "Đã chia tay lâu rồi."

Tương Linh cup mắt thấy trên sàn có vết nước, nhẹn không được nhếch lên khoe môi.

Lâm Thanh Khải bên kia sột soạt hai tiếng: "Biết trong tay tôi đang cầm cái gì không?"

Tương Linh đoán được: "Quần lót..."

Lâm Thanh Khải ngăn cách kia tăng vài dẹt kích thích chính mình dương vật: "Quần lót của em."

"Còn có cả mùi của em nữa." Anh nói vô cùng nhấn mạnh.

Tương Linh dần dần đẩy lên cảm giác. Cô có phần muốn sờ chính mình.

"Hứng rồi sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Tương Linh rất nhỏ nhẹ đáp lại "ừm".

Lâm Thanh Khải nói: "Nhớ tôi đã làm với em như thế nào không? Dùng ngón giữa."

Ngón tay Tương Linh từ từ cời quần lót ra.

"Xoa tròn xung quanh mép." Lâm Thanh Khải phát ra tiếng thờ dốc rất thấp, "Có thấy ngứa không?"

"Hơi ngứa." Tương Linh xoa âm vật của chính mình, cổ ngứa lên, lưng tựa vào trên tường.

"Xoa nhanh lên." Động tác trên tay của Lâm Thanh Khải cũng nhanh hơn, "Càng xoa nhanh thì nước chảy càng nhiều, như thế khi dương vật của tôi đâm vào mới thấy sướng."

Tương Linh cố gắng không rên rỉ, vì vẫn sợ có ai đó vào nhà vệ sinh.

"Chảy nước sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Uh'm." Tương Linh đem ngón tay dò xét tiếp xuống, sờ sờ miệng âm đạo, "Rất ướt, dính dính."

Lâm Thanh Khải khàn cổ họng: "Quả là rất hứng rồi."

Anh vuốt côn thịt lên xuống hai lần: "Muốn anh mút ngực cho không?"

Tương Linh nhắm mắt lại, nhớ lại cảm giác đầu lưỡi của anh chạm tới đầu vú ấm nóng: "Rất muốn."

"Dùng tay đang sờ âm vật bị dính nước kia." Lâm Thanh Khải dạy cô.

"Rất dính..."

"Chạm vào đầu vú."

Kể tiếp cũng có chút tự hiểu, Tương Linh dựa vào bản năng dùng ngón tay xoa vòng quanh đầu vú.

"Có giống như tôi đang bú ngực của em không?" Lâm Thanh Khải dùng lực xoa dương vật.

"Giống... A...ummm..." Tương Linh cảm giác đầu vú của chính mình đang cứng dần lên: "Rất giống như anh đang mút lấy ngực em."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Muốn Tôi Rồi Sao?

Tương Linh nhắm mắt lại, một màu tối đen, thính giác vì vậy mà càng trở nên mẫn cảm, giọng nói của Lâm Thanh Khải dường như trực tiếp đi từ lỗ tai vào tận cùng các tế bào trong thân thể cô.

"Muốn đầu lưỡi của tôi làm không?" âm thanh của anh khàn khàn.

Muốn...

Không chỉ là đầu lưỡi, cái gì của anh em cũng muốn.

Tương Linh nói: "Ừm."

Đầu vú trướng trướng, tay cô cầm lấy ngực trái của chính mình, thử nắn bóp.

Không đủ, cảm giác vẫn cực kỳ thiếu thốn.

Tay của Lâm Thanh Khải lớn hơn, đốt ngón tay thô to giống như có điện, mỗi lần chạm vào da thịt cô là thân thể liền trở nên mềm nhũn. Bàn tay anh có thể nắm trọn toàn bộ ngực, sức lực ở ngón tay cũng vừa đủ, có thể khiến cho cô trở nên tê dại.

Có chút... muốn bị anh xoa bóp.

Hô hấp của Lâm Thanh Khải cũng trở nên nặng nề hơn: "Tiểu dams đấng, dương vật của tôi trướng cứng rồi, thật muốn đâm vào hai vú của em."

Tương Linh bị câu nói vô sỉ của anh mà càng trở nên kích thích hơn, phía dưới khó chịu, cô phải cọ xát hai cái đùi cùng một chỗ để dễ chịu hơn.

"Có phải là hứng không chịu được nữa rồi đúng không?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"bây giờ... cực kỳ ngứa..." Tương Linh duỗi ngón tay tiến vào giữa hai chân, đầu ngón tay đè âm vật lại.

Đỉnh cơn thịnh của Lâm Thanh Khải đã có chất lỏng chảy ra, anh cầm lấy quần lót của Tương Linh cọ cọ vào.

"Chỗ ngứa đó..." anh thấp giọng hỏi: "Có muốn bị liếm không? Hay là muốn được đâm vào thao cho đỡ ngứa?"

Tương Linh lắc đầu cắn môi: "Không biết..."

"không biết sao?" Lâm Thanh Khải cười: "Tôi sẽ vừa liếm một bên, một bên sẽ dùng ngón giữa cắm sâu vào bên trong em mà thao, có được không?"

"aaa..." Tương Linh ngửa cổ, cô bị lời nói của anh làm cho nước mắt chực trào, không dám suy nghĩ theo lời nói của anh, Môi của Lâm Thanh Khải... ở chỗ đó...

"Có muốn không?" Anh không bỏ qua: "Muốn tôi liếm không? Không cần tay, tôi sẽ dùng lưỡi tiến vào lỗ nhỏ của em mà xuyên vào bên trong."

Ngón tay Tương Linh càng phát ra lực, âm vật giống như phát trướng.

"Em chảy bao nhiêu nước thì tôi sẽ mút sạch bấy nhiêu." Lâm Thanh Khải khàn khàn nói: "chỗ đó chảy nước tôi cũng có thể hút đúng không?"

Tương Linh càng nghe anh nói, càng ngứa ngáy mãnh liệt, liền khó chịu đến không nổi mắt.

cô thở gấp, nhớ tới giấc mơ kia, cô bị anh cởi sạch quần áo đè lên tường, dùng cơn thịnh thô to nóng hổi mà mạnh mẽ rút ra cắm vào.

Thật sự rất ngứa.

"có muốn dương vật của tôi đi vào không?" Lâm Thanh Khải nghe ra được cô đang rất hứng, càng cố tình trần trụi mà kích thích cô: "Dùng dương vật cứng rắn cắm vào trong tiểu huyết của em, vừa thô vừa cứng, dùng lực thật mạnh ở bên trong em mà đâm chọc..."

Tương Linh gất gao cắn môi, sâu trong âm đạo co rút mãnh liệt, giống như anh đang đi sâu vào bên trong, đâm mạnh vào vậy.

"Phun nước rồi sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Tương Linh sáng khoái đến khóc nức: "Quá nhiều... vẫn còn chưa ra hết..."

"MK." Lâm Thanh Khải hân hân thở: "Em bức chết tôi rồi."

Anh ngửa đầu mạnh mẽ xoa nắn cơn thịnh, tưởng tượng thấy cô đang trần trụi đắm thủy chảy ra dưới hạ thân, cơn thịnh càng trở nên căng trướng.

Lúc này đầu óc Trương Linh đều trống rỗng.

Lần đầu tiên cô tự làm cho mình tới cao trào như vậy, thân thể mềm nhũn, đắm thủy phía dưới nhỏ giọt xuống sàn.

Rất lâu sau, Lâm Thanh Khải mới trả thấp rên rỉ một tiếng, tiếng hít thở dần trở nên bình thường.

"Giọng em thật đắm đuối, tôi chỉ cần nghe giọng em thôi mà cũng có thể bắn. Lâm Thanh Khải có phần cười.

Trương Linh hơi ngu ngốc vài giây, sau đó lặp lại câu nói của anh: "Anh bắn sao?"

"Bắn chứ." Lâm Thanh Khải nói: "Em kêu như vậy thì ai mà chịu cho nổi."

Bên đây bên kia lại phát ra tiếng sột soạt: "Bắn hết lên quần lót của em, rất nhiều."

Não bộ Trương Linh mờ mịt, ngồi xuống, ôm lấy đầu gối. Cũng không nghe rõ anh nói câu gì tiếp theo.

Thấy cô không phát ra tiếng động nào, Lâm Thanh Khải hỏi: "Làm sao vậy? Lên đỉnh quá sung nên mất sức quá hay sao?"

Trương Linh lắc đầu, sau đó mới nhớ tới đang gọi điện thoại nên anh sẽ không thể nhìn thấy.

cô gọi tên anh: "Lâm Thanh Khải."

"hả?"

Trương Linh cũng không biết mình đang muốn nói gì, chỉ cảm thấy trong tay cùng trong lòng đều trống rỗng, muốn bắt lấy cái gì đó. Cuối cùng lại chỉ gọi tên anh.

Điện thoại là một mảnh im lặng.

Qua một thời gian dài, Lâm Thanh Khải mới nở nụ cười: "Muốn tôi rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Tại Trường Học (1)

Buổi tối cực kỳ yên tĩnh, Trương Linh cảm nhận được nhiệt độ kèm theo từng lời nói của anh tựa hồ như ảo giác. Cô đặt đầu lên đùi, đáy lòng có chút xao động.

Đầu bên kia điện thoại, Lâm Thanh Khải không để ý tới cô đang trầm mặc. Anh chỉ cho rằng là cô không muốn đáp, im lặng một lát lại nghe được giọng nói của cô truyền tới rất cẩn thận "Ừm".

Lâm Thanh Khải khước môi trước gọi lên độ cong nhàn nhạt. "Ngày mai tan học chờ anh ở cuối cầu thang."

Ngày hôm sau là thứ sáu. Đây là ngày đi học cuối cùng trong tuần, vì vậy các bạn học sinh đều vô cùng kích động. Đợi đến hết tiết cuối cùng của buổi chiều, đám bạn đã sớm đứng ngồi không yên. Giáo viên chủ nhiệm lại là người là nói nhiều, cho bài tập về nhà xong lại bắt đầu tổng kết tuần trước rồi lại sắp xếp kế hoạch tuần sau, kéo dài dây dưa không chịu thả người.

Tiếng chuông tan học vang lên một tiếng, lớp bên cạnh ồn ào như vỡ chợ, trên hành lang bắt đầu trở nên ồn ào, bóng người cứ nối tiếp nhau lướt qua.

Trương Linh ngồi ở bên trong vị trí gần cửa sổ, tìm đập có phần nhanh.

Suy nghĩ đến việc sắp được gặp Lâm Thanh Khải, liên nhin không được trở nên căng thẳng. Nhất là tối qua lại... nói chuyện điện thoại cùng với anh rồi lại tự mình làm chuyện đó...

Lúc ấy cảm xúc bị câu dăng lên, bây giờ nghĩ lại lại cảm thấy xấu hổ không biết nên chết nơi nào thì tốt. Sau đó cô rửa mặt, dùng nước lạnh tạt vào mặt để tỉnh táo lại.

Chính mình lộng chính mình, phi thường, không còn mặt mũi. Cũng không biết Lâm Thanh Khải rốt cuộc là người như thế nào mà có thể làm đến bình bình thần thần như thế.

Vành tai cô nóng lên, bạn ngồi cùng bàn lấy cán bút đánh lên cánh tay cô, đề thấp giọng nói: "Bên ngoài!"

Tương Linh ngẩng đầu nhìn, tự động lướt qua tất cả những người đang đi ngoài hành lang kia mà nhìn thẳng vào Lâm Thanh Khải đang nhàn nhạt nhìn cô. Anh dựa lên lan can ngoài phòng học, nghe mấy bạn nam sinh lớp khác đang nói gì đó.

Tóc anh ngắn như là mới vừa cắt, thật sự nhìn lưu loát, nổi bật hẳn so với tất cả những người xung quanh. Anh nhìn Tương Linh, chân mày giương lên, xa xa nháy mắt một cái tặng cô như muốn nói.

Anh, ở đây, chờ, em

"Lâm Thanh Khải hình như là đang nhìn chúng ta phải không." Bạn ngồi cùng bàn nhìn, nhỏ giọng nói.

Tương Linh nhanh chóng rút tầm mắt về. Tiếp tục nhìn chăm chú trên bục giảng, giáo viên trên bục giảng vẫn đang chăm chú nói, nước miếng văng khắp nơi. Qua hai phút, cô vụng trộm chuyển tầm mắt nhìn ra ngoài, Lâm Thanh Khải đã dời ánh mắt rồi.

Anh xoay người, đưa lưng về phía cô. Áo sơ mi trắng dài tay, bờ vai rộng rãi mà thẳng tắp.

Ước chừng kéo dài gần nửa giờ, giáo viên mới nói đủ: "Được rồi, cả lớp về nhà đi."

Nháy mắt, cả phòng học liền trở nên âm ỉ.

Tương Linh bắt đầu chậm chậm bỏ sách vào cặp. Còn một vài thứ không thể nhét, ném vào cặp, rồi lại móc ra, lè mề kéo dài thời gian. Lè mề chào bạn ngồi cùng bàn, lại lè mề đi dọn dẹp vệ sinh phòng học, xung quanh dần dần không còn một ai nữa.

Lâm Thanh Khải bước đôi chân dài tiến vào, thuận chân đá lên cửa lớp.

Anh cũng không đi tới ghế ngồi. Trên vai lười biếng treo túi sách một bên vai, hai tay bỏ vào trong túi quần: "Hoá ra là em đang chờ anh."

Tương Linh đứng lên, định giải thích với anh.

Lâm Thanh Khải cười, thuận thế ngồi lên mép bàn: "Lại đây để cho anh mò mẫm một lát."

"Ồ chỗ này?" Tương Linh đỏ mặt.

"Uh'm."

Lâm Thanh Khải không muốn nói thêm gì, kéo cô đến trước người, cánh tay dài duỗi ra, nắm lấy tay cô đặt lên ngực: "Không phải là em muốn tôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Tại Trường Học (2)

Trong lòng Tương Linh hơi ngập ngừng. Cô không tranh cãi gì, mà ngược lại lại có dũng khí đặt tay mình lên eo anh.

Quần áo của Lâm Thanh Khải là loại vải cao cấp mềm mại, từ trong lòng bàn tay cô có thể cảm thấy dường như cô đang trực tiếp chạm tới da thịt của anh, căng đầy ấm áp.

Tương Linh càng được nước càng lấn tới, cô lần mò giờ tay lên, túm túm áo anh đến nhả lại.

Lâm Thanh Khải chui đầu vào hõm vai của cô, nhẹ đặt lên đó một nụ hôn.

"Người em thật thơm." thanh âm của anh nghe như ảo giác, anh ngậm chặt vành tai Tương Linh sau đó hơi thờ nặng nề mà mút hai lần.

Thất lưng Tương Linh vì thế mà trở nên mềm nhũn. Vành tai thịt non mẫn cảm đến lợi hại.

"Tôi qua tự mình sờ mó sao?" Lâm Thanh Khải cắn lỗ tai của cô.

Tương Linh trốn: "Đừng động vào lỗ tai..."

Lâm Thanh Khải nở nụ cười: "Vậy anh nên đây nên động vào chỗ nào?"

Tương Linh không đáp, sao đó lại kèm theo tiếng cò kè mặc cả: "Cũng đừng ở âm huyết..."

"Còn muốn ở âm huyết sao." Lâm Thanh Khải cười gian manh, cầm lấy tay phải của cô đặt lên ngực, được ngăn cách bởi nội y mà xoa nắn vài cái.

Anh hỏi cô: "Ngày hôm qua có tự xoa bóp vú của mình không?"

"... Có." Trương Linh vô cùng thật thà.

Lâm Thanh Khải nheo mắt lại: "Anh xoa sướng hơn, hay là em tự xoa sướng hơn?"

Trương Linh chân chờ, liếc anh một cái, lắc đầu.

Lâm Thanh Khải hiểu ý. Anh dương lên khoe môi: "Xấu hổ cái gì, anh thích em, bởi vì em dâm dăng như thế này nên anh mới thích em đấy."

Anh thích em

Anh thích em dâm dăng như vậy...

Chỉ với ba chữ "anh thích em" kia, trong lòng Trương Linh liền trở nên mềm mại như hoàng hôn của mùa xuân.

Trên bàn đen vẫn còn tràn ngập các đề bài tập về nhà, Lâm Thanh Khải lười nhác tựa vào ở trên bàn học, một tay đưa ra phía sau thắt lưng của cô, váy áo cô rất mỏng, Trương Linh có thể nhận thấy được ngón tay anh đang chạm trực tiếp tại sống lưng mình mà vuốt ve.

Tê tê, lại cực kỳ dễ chịu.

Điều này làm cho Trương Linh có ảo giác mãnh liệt rằng giữa hai người bọn họ đã trở nên cực kỳ thân mật.

Cô nắm lấy góc áo của anh, nhỏ giọng: "Muốn anh bóp."

Lâm Thanh Khải thấp giọng cười: "Vì sao?"

Trương Linh đặt đầu mình lên bả vai anh: "Cảm giác... rất mãnh liệt."

Hai người sát lại gần nhau, bàn tay đặt ở phía sau lưng cô của Lâm Thanh Khải càng thêm thuận tiện, ngón tay anh tím đến mép quần lót đang được ngăn cách bởi chiếc váy, như có như không dọc theo một đường thẳng đi xuống mà dò xét.

Trương Linh hơi giật mình xấu hổ đưa hông về phía trước để trốn tránh ngón tay của anh, nhưng tay anh lại không buông tha mà theo sát cô.

"Có cảm giác mãnh liệt gì?" Lại còn trêu chọc cô.

Trương Linh tựa đầu lên vai anh, nhỏ giọng: "Lập tức... cảm thấy thoải mái."

"Cặp vú được thoải mái thì phía dưới sẽ ẩm ướt đúng không?"

Trương Linh ừ một tiếng.

Yết hầu của Lâm Thanh Khải lên xuống, bàn tay cũng buông xuống, chạm đến mép váy bên trái, vén lên.

Trương Linh hoảng sợ, tránh đi tay anh.

Lâm Thanh Khải nhìn cô, nhàn nhạt nói: "Không muốn tôi đụng chạm?"

Trương Linh lắc đầu: "Chúng ta đang còn ở phòng học."

Lâm Thanh Khải hiển nhiên chỉ để ý duy nhất một vấn đề đó là cô không muốn cho anh đụng chạm. Anh cười: "Trong phòng học... không phải càng kích thích hơn sao?"

Anh đặt tay lên đùi cô, lòng bàn tay mon men theo đùi cô hướng lên phía trên.

Trương Linh giật nảy mình, cái cảm giác này như thể bị nhiễm phải điện lưu nóng cháy, bàn tay anh rất nóng, ở trên đùi cô mà ma sát, xoa nắn vài cái. Trương Linh không chịu nổi liền phát ra tiếng rên rỉ nhẹ.

Lâm Thanh Khải mở miệng, trong giọng nói dường như tràn ngập mùi tình dục: "Thật non mềm."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tại Trường Học (3)

Anh cúi đầu, cắn vành tai cô.

Bàn tay phía dưới tiếp tục thăm dò vào trong, tại bắp đùi cô khẽ nắn bóp vài cái rồi bóp dần đi lên.

Hồ hấp của Trương Linh nhanh hơn, cô cảm nhận được đầu ngón tay của anh đang đẩy quần lót ra rất rõ ràng.

bên trong ẩm ướt. Thực ra lúc tan học, nhìn ra bên ngoài thấy anh đang đứng dựa người lên lan can thì cô đã bắt đầu ẩm ướt rồi.

Dường như Lâm Thanh Khải rất miễn cưỡng khi ngón tay chạm tới chất dịch trắng mịn kia: "Chảy nước từ lúc nào?"

Trương Linh nói dối: "Vừa mới rồi..."

"Thật sao?" Lâm Thanh Khải cười.

Anh cũng không nói là không tin cô, chỉ là buông vành tai cô ra. Đầu lưỡi ẩm nóng liếm dọc xuống cổ, lưu lại trên xương quai xanh của cô một vầng da ửng hồng nhàn nhạt.

Cô nhất thời nhẹn không được, kêu ra tiếng.

Tay Lâm Thanh Khải ở bên trong càng hướng vào sâu hơn, mò mẫm đến tiểu nhục huyết. Anh sờ ở đó, nơi mà tiểu huyết đạo đang ướt át mà vuốt ve qua lại: "Chỗ này là nơi non mềm nhất của em, đúng không?"

Toàn thân Trương Linh yếu ớt, nhất là nơi đang bị anh xoa nắn, Cô mềm nhũn tới không đứng dậy nổi, tay nắm chặt lấy eo của Lâm Thanh Khải, gật đầu.

"Tiểu huyết đạo." Lâm Thanh Khải trầm thấp nói.

Anh hơi cúi người, ôm lấy nửa người của Trương Linh đặt lên bàn.

ANH cởi quần lót của cô ra, sau đó tách hai chân cô.

Trương Linh chỉ cảm thấy tư thế này có phần xấu hổ, chân khép lại không được, mà mở ra như thế nọ cũng không được.

Hạ thân trần trụi, cảm giác không khí với nhiệt độ ngón tay anh dần bắt đầu.

"Lâm Thanh Khải..." cô có chút luống cuống.

"Không sao đâu." Lâm Thanh Khải thấp giọng: "Để anh nhìn tiểu hoa huyết."

Trời chiều hoàng hôn ánh vàng, chiếu lên bạc môi của Lâm Thanh Khải. Đáy mắt thanh sạch thường ngày bây giờ lại tràn đầy dục vọng.

Anh mở váy của Trương Linh ra.

Trương Linh chỉ có thể nhìn thấy ánh mắt của anh đang sụp xuống, nhưng theo bản năng cô cảm thấy được ánh mắt của anh mang theo nhiệt độ vô cùng nóng bỏng. Như là trực tiếp chạm vào điện, âm đạo tê tê dại dại, chất lỏng lại theo âm đạo theo khe hở đi xuống... tùy ý lại dâm mị.

Chỉ là bị nhìn như vậy, chỗ đó của cô liền co rút.

Lúc này Lâm Thanh Khải mới thực sự nhìn rõ chất lỏng trong suốt từ bên trong miệng nhỏ của cô chảy ra. Ánh mắt anh tối sầm lại, cười: "Có phải là rất kích thích không? Mới vừa rồi em vẫn đang nói chuyện với giáo viên, bạn học cùng lớp cũng mới vừa rồi thôi, em liền dục chân để anh nhìn hoa huyết."

Trương Linh bị anh nói đến lỗ tai ửng hồng, cô cong chân muốn tránh đi tầm mắt của anh, liền bị ngăn lại.

"Đã có ai khác nhìn qua chỗ này của em chưa?" Lâm Thanh Khải cầm một bên chân của cô.

Trương Linh im miệng lắc đầu.

"Ngoan." Lâm Thanh Khải sờ sờ tóc cô.

Anh dùng ngón tay tách hai mép tiểu âm đạo ướt chèm chẹp ra.

Hai mảnh thịt nhỏ mềm nhẵn vây quanh hạt đậu tròn nhỏ ở giữa, anh nhìn chăm chăm vào chỗ đó, theo khe hở mà xoa nắn từ trên xuống dưới, động tác của ngón tay nhẹ nhàng mài âm vật.

Giống như ngày đó anh dùng cơn thịnh nộ cô vậy. Tất cả hạ thân đều bị ướt, dòng nước cứ chảy ra không ngừng, thậm chí còn nghe được ngón tay anh bị dính nước vang lên tiếng nhem nhẹp càng lúc càng lớn.

Lâm Thanh Khải nhìn xuống cô: "Chưa từng bị thao, tiểu bức đã kêu như vậy rồi."

"Aaa... không được..." Trương Linh nhủ mi lại.

"NGứa sao?" Lâm Thanh Khải khàn giọng hỏi.

Trương Linh gật đầu lung tung, cô bị loại cảm giác kích thích này làm cho choáng váng, thế nên lúc Lâm Thanh Khải cúi người nhìn xuống, có phần không kịp phản ứng.

Một giây sau, âm vật liền ẩm ướt hơn nữa.

Cực kỳ nhẹ nhàng nhưng cũng rất có lực, qua lại kích thích âm vật.

đầu lưỡi của Lâm Thanh Khải.

Não đại của Trương Linh không còn cảm nhận được gì nữa, cô rên rỉ ra tiếng.

Anh vùi đầu vào hạ thân của cô, đầu lưỡi vòng quanh âm vật liếm láp qua lại.

Mặt lưỡi có chút thô ráp, trượt lên trên một cái, dừng lại, ngậm chặt, hút vào trong miệng, khê cắn.

"Đừng liếm..." giọng nói của Trương Linh thất thanh.

Lâm Thanh Khải bóp chặt thắt lưng của cô: "Liếm mới sướng hơn chứ."

Thắt lưng Trương Linh không thể động đậy.

Lâm Thanh Khải vươn ra một bàn tay để cho cô cầm, nhưng miệng vẫn không ngừng lại động tác.

Đầu lưỡi của anh thậm chí hướng vào bên trong mà chọc, tựa hồ như muốn chui vào trong đó.

Trương Linh bị anh dùng lưỡi đâm vào lại càng ngứa: "Lâm Thanh Khải không được... anh đừng..."

Đầu lưỡi Lâm Thanh Khải ngược lại càng dùng lực lớn hơn mà xuyên vào bên trong, lại ra sức ngậm chặt hút sạch dịch thủy chảy ra của cô. Toàn thân Trương Linh run rẩy, nước phun trào ra ngoài.

Toàn phòng học đều là âm thanh thở dốc khàn khàn của cô.

Lâm Thanh Khải đứng thẳng, cảm thấy ướt nhẹp vì bị chất lỏng bắn. Là dịch thủy của cô.

Trương Linh nhìn anh dơ tay, dùng mu bàn tay quẹt một cái, lau đi. Anh nhìn vết nước, cười cười.

Trương Linh xấu hổ, Lâm Thanh Khải cúi người tới, nằm ở trên người cô, có chút trêu chọc: "Đến lúc anh dùng dương vật thao em, có thể sẽ cần rất nhiều đệm trải giường rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Muốn

Trương Linh lắc đầu, không đáp.

Mới vừa bắn ra, nhưng trong thân thể vẫn cảm thấy trống rỗng đến cùng cực.

Cô không quan tâm xấu hổ, ánh mắt nhìn Lâm Thanh Khải, hai cánh tay nhẹ nhàng đặt trên cổ của anh.

"Muốn ôm?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Ừm." Âm thanh của Trương Linh thanh âm mềm nhũn. Như muốn dán tại trên người anh.

khoé môi của Lâm Thanh Khải hơi cong lên: "Đôi tư thế anh ôm em."

anh đặt cô ngồi lên cạnh bàn, đôi diện với anh đang đứng, tay cô mại bám lấy bả vai của anh. Nơi mềm mại vừa đặt cao trào hướng về phía anh.

Yên lặng một lát, Lâm Thanh Khải nghe cô nói cái gì đó rất nhỏ.

"Hả?" Anh không nghe rõ, khổ sở nhưong mày hỏi lại.

"Vừa rồi..." Trương Linh chôn mặt tại vai anh, "Em tưởng như sắp chết đến nơi..."

Lâm Thanh Khải cười: "Sửng đến mức muốn chết sao?"

Trương Linh đặc biệt nhỏ giọng: "Cực kỳ thoải mái."

Chỉ cần nghĩ tới mặt anh chôn ở hạ thân của cô, Trương Linh liền dừng không được mà vẫn còn sợ run.

Đôi môi dùng để hôn môi cùng lưỡi, lại đi hôn tại nơi đó.

Nghĩ thôi cũng đã kích thích rồi.

"Cắm đi vào sẽ càng thoải mái." Lâm Thanh Khải thấp giọng.

Anh án theo thân thể của cô đẩy về phía trước.

Thắt lưng của Linh chạm phải một thứ gì đó cứng rắn - - gốc thịt kia lại vừa cứng lên, làm tâm cô lại thêm dao động. Lần này không có váy hay quần lót che chắn, quy đầu nóng bỏng trực tiếp chạm tới tiểu hoa huyệt. Ngực cô tê rần.

Anh kéo khoá quần từ lúc nào...

"Đã cứng lên cả nửa ngày." Lâm Thanh Khải thẳng lưng, đỉnh côn thịt thô nóng đặt tại cái miệng nhỏ ẩm ướt của cô, "Thấy em hứng như thế, nó liền trưởng to lên."

Trương Linh ưm một tiếng, nhú đầu lông mày lại

cái đó đụng chạm một chút, chân cô liền nhũn đi một chút.

Toàn thân chỉ còn lại có đầu ngón tay vẫn còn khí lực, găt gao cào cào trên lưng Lâm Thanh Khải.

"Cứng quá..." Bị mài đến hốt hoảng, cô nhin không được nói.

Lâm Thanh Khải trầm thấp đáp lại: "Nó đang muốn thao em."

Khát vọng trần trụi. Thứ cứng rắn đang ở đó, chỉ cần hơi chút dùng lực là có thể cắm vào bên trong cô ngay lập tức, nghĩ tới lại khiến bên trong cơ thể cô khẩn trương căng trương.

Muốn kiềm chế một chút cũng không xong.

vừa rồi Trương Linh vẫn còn lưu lại nước nên bắt đầu chảy ra. Dem hạ thể đang tiếp xúc của cả hai người biến thành một mảnh ướt đầm.

Côn thịt bắt đầu ẩm ướt, mượn dâm thủy mới chảy ra của cô mà chọc đi lên một chút, sử dụng lực một chút.

"A..." Thân thể Trương Linh thân thể tất cả như bị điện giật.

Cô có thể cảm nhận được đỉnh của nó, dường như đang muốn dùng lực chen vào trong thân thể mình mà luôn lách, giống như muốn phá vỡ cô ra vậy.

Cực kỳ ngứa, rất muốn.

"Cho anh thao không?" Lâm Thanh Khải nâng chiếc cảm nhỏ của cô lên.

Trương Linh bị dục vọng làm cho mù mịt, găt đầu: "Muốn..."

"Muốn dương vật?"

"Ừm..."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Chương 16-1

Quy đầu rất lớn, thông thả chạm vào miệng tiểu huyết.

Vừa mới tiến vào một chút, chỗ đó liền trở nên khó chịu, giống như là bị ai đó dùng răng cắn vậy. Bên trong co bóp lợi hại, ẩm ướt nóng rực găt gao.

Lâm Thanh Khải hí một tiếng.

Tương Linh nằm ở trên vai anh, miệng há lớn hít thở không khí.

Hai chân cô cũng không dám khép lại một chỗ vì lỗ nhỏ rất đau, nhưng là cũng cực kỳ thoải mái. So với anh dùng tay nắm bóp âm vật thì lại càng thoải mái, so với Lâm Thanh Khải dùng đầu lưỡi liếm cũng vẫn thoải mái hơn nữa. Loại cảm giác ngứa ngáy bị anh dùng côn thịt đâm vào này, thật không có lời nào để diễn tả.

Lâm Thanh Khải cố kiềm chế rút ra, rồi lại đánh phá đi vào một chút, tại lối vào nhẹ nhàng cắm ra rút vào.

"Nơi này có sướng không?"

Tương Linh lắc đầu: "Vô cùng tê dại..."

"Em thật sự là dâm đảng." Lâm Thanh Khải nói.

anh cời bỏ khoá vấy kéo của cô. Bàn tay tiến vào, lột nội y. Côn thịt không thể hướng thâm sâu tiến vào, khí lực đang tập trung ở các ngón tay, bắt được một bên vú của cô liền hung hăng xoa nắn.

Tương Linh bị anh cầm đến đau), thân thể muốn lùi về phía sau muốn trốn.

Lâm Thanh Khải lại án người đi lên, qua lớp quần áo mạt ngấm chặt núp vú của cô.

Anh hút dùng lực thật lớn mà hút mạnh. Côn thịt lại vắn ở phía dưới bên trong cô. Tay của Tương Linh nắm laya tóc anh, ngưỡng cổ rên rỉ.

Lâm Thanh Khải hást cầm lên, xem vẻ mặt mê loạn của cô: "Còn chưa có thao đến bên trong, mà đã rên như vậy?"

miệng huyết của Tương Linh bị anh ma sát đến tê dại, muốn càng nhiều hơn nữa. Muốn để cho anh xuyên tới chỗ sâu nhất, va chạm cô.

Cô phát ra âm thanh cực kỳ phóng đảng: "... Vô cùng thoải mái."

"Thực dâm." Lâm Thanh Khải hướng tới nhũ hoa của cô khẽ cắn một cái, "miệng âm vật nóng quá, cắn nuốt đỉnh dương vật của anh sướng muốn chết."

anh thật sự muốn lập tức đem toàn bộ côn thịt đâm đi vào, bởi hiện tại đã cương cứng đến phát đau.

Nhưng đây là lần đầu tiên của Tương Linh, nên cho dù thế nào, anh cũng không nên dùng lực một lần như vậy mà thao cô được.

ngón tay anh duỗi xuống, xoa âm vật của Tương Linh: "Tiểu huyết sướng đến muốn phun nước rồi đứng không?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chương 16-2

Thân thể Tương Linh run lên.

Thân thể nhạy cảm vừa mới đụng chạm âm vật mà cô đã liền chịu không nổi, còn bị anh ma sát liên tục khiến cho hạ thân căng cứng lại.

"Cứ bắn nước tiểu lên dương vật của anh đi." Lâm Thanh Khải nhìn mi tâm cô nhú lại càng lúc càng chặt, tốc độ côn thịt cũng theo đó mà mạnh nhanh hơn.

Thật muốn cứ vậy mà cắn thẳng tới đáy, thao chết cô.

Thịt non tiểu huyết bị anh chọc lộng không ngừng nghỉ.

Tương Linh ngửa tới cực điểm, nước theo từng đợt đâm vào mà chảy ra, lại bị côn thịt của anh đánh phá, bắn vào lông đen của cả hai người.

Cô rên rỉ một tiếng, mềm nhũn trên người anh.

Lần này không đợi cô bình phục lại, Lâm Thanh Khải kéo bà vai cô tiếp tục ân xướng.

Ngón tay để trước miệng huyết của cô, côn thịt trưởng đến thô theo chen vào: "Liếm cho anh nhé."

Lại khản căng lại mềm nhũn. Anh nhỏ giọng than nhẹ một tiếng.

Còn đang để phía dưới tràn đầy dâm thủy, đầu lưỡi liếm của Tương Linh, anh di chuyển côn thịt đi lên. Vốn là thăm dò va chạm đụng, lại không ngờ cô vươn lưỡi ra liếm vòng quanh chỗ đầu dương vật, liếm qua liếm lại.

"Đầu lưỡi thật dâm" Lâm Thanh Khải ngửa cổ hít khí, "Dùng lực liếm."

Chóp mũi Tương Linh đều là hương vị của anh, còn có cả của cô nữa. Cả hai trộn lẫn trong một chỗ, biến thành thuốc kích dục dâm mị.

Đầu lưỡi có thể cảm nhận được trên côn thịt anh dày đặc gân và nếp khúc.

"Ngậm chặt, mút khê mút." Lâm Thanh Khải xoa tóc của cô.

Chịu không nổi, anh tiện tay đè sau gáy của Tương Linh, tự mình rút ra thọc vào trong miệng của cô.

Miệng nhỏ với tiểu huyết thật giống nhau. Đã thế lại còn có đầu lưỡi mềm mại, lúc anh cắn vào thật mê mị như có hàng ngàn con kiến bò lên vậy.

Tương Linh cố gắng há hốc mồm thích ứng với thứ to lớn của anh. Thật thô, lúc tiến vào, đỉnh của anh dường như đã chạm tới cả yết hầu. Cuồng lòng chạm tới đôi má, cực kỳ nhanh chóng rút ra lại nhanh chóng chọc vào sát.

động tác của anh càng lúc càng nhanh, cô có cảm giác không thoải mái, nhưng hạ thân lại không hiểu sao mà nước càng chảy càng nhiều.

Nhanh như vậy, kịch liệt như vậy. Nếu là tiểu huyết nhỏ phía dưới bị thao như vậy, nhất định đã bị thao đến mức phun nước mắt rồi.

Cô nức nở, cảm giác côn thịt ở trong miệng cô trưởng càng lớn.

Hàm sắp không chứa nổi rồi, muốn gãi mất rồi.

"Anh sẽ bắn hết cho em uống, có được không?" Lâm Thanh Khải thở gấp.

Tương Linh gật đầu.

Lâm Thanh Khải dùng sức đâm rút vài cái, quy đầu chạm mạnh tới tận yết hầu của Tương Linh, thất lưng hơi buông lỏng, dí sát vào trong miệng cô.

(Vẫn chưa được thịt. Aizzz...)

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Chương 17: Muốn

Có chút dinh dính, kèm theo nhiệt độ nóng hổi và hương vị của anh.

Tương Linh bị sặc, nhìn không được ho khò khè. Nhưng ngón tay của Lâm Thanh Khải vẫn giữ chặt gáy của cô, cảm giác xuất tinh dồn dập kích thích, anh không thể khống chế nổi mà than nhẹ một tiếng, dương vật run run tiếp tục hướng miệng cô mà liên tục đâm vào vài cái.

Đỉnh to lớn chen vào trong cổ, Hon phân nửa chất lỏng đậm đặc bị cô nuốt xuống, nhưng vẫn có một chút theo động tác của anh mà tràn ra khóe môi.

Thứ chất lỏng màu trắng đậm đặc, cùng với nước miếng bị thao biến thành hang động dâm mị.

Lâm Thanh Khải hơi hít lại, lấy lòng ngón tay lau cho cô.

Ánh mắt vô tội, cảm tình trắng trong thuần khiết, không biết ăn nói, đúng là của hiếm trên đời.

"Trong miệng còn nữa không?" Anh nhéo nhéo cái cằm của cô.

chiếc cằm nhỏ của Trương Linh vẫn còn dính ít tinh dịch, cô gật gật đầu.

Lâm Thanh Khải rút một tờ khăn giấy đặt trong lòng bàn tay, đưa tới bên miệng cô: "Nhả ra trong tay anh đi."

Trương Linh thích bộ dạng lúc này của anh, dục vọng không hề mất hết, từng động tác đều vô cùng sắc sảo. Cô cẩn thận nghe theo.

"Hết sạch chưa?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Rồi." Trương Linh ngửa mặt lên: "Muốn uống nước."

Anh mở nắp chai nước, đưa cho cô súc miệng.

Ánh sáng trong phòng học khá tối thật sự rất thoải mái, khiến cho có chút buồn ngủ rồi.

Trương Linh nhặt quần áo lên mặc vào, Lúc mặc áo lót, đang loay hoay cài khuy áo lại thì Lâm Thanh Khải bước tới từ sau lưng cô.

Bàn tay ấm áp tham tiền vào bên trong nội y, bao lấy trần trụi hai quả nhũ nhục: "Ngực sữa của em vừa đủ bàn tay anh."

Trương Linh nhỏ giọng lên án: "Vẫn hơi đau."

Lâm Thanh Khải trầm thấp cười: "Để anh xem nào."

Anh cời sạch nửa người trên của cô, mượn chút ánh nắng mặt trời lọt qua khe cửa nhìn thấy trên ngực nhũ có miếng hồng của dấu tay để lại.

"Vừa rồi có chút chịu không nổi." Anh thấp giọng, "Vừa mới đâm vào trong em một cái, miệng nhỏ của em lên khăn căng."

Trương Linh muốn nói gì đó, mở miệng nhưng trong nháy mắt lại biến thành âm thanh "um".

Đầu lưỡi bị anh chiếm lấy.

Hai người dừng lại một chút, sau đó đi ra ngoài phòng học, đèn đường bên ngoài đã bắt đầu sáng.

Tại cổng lớn bắt gặp một nhóm học sinh vừa chơi thể thao xong.

Trong đó một người là bạn cùng phòng với Lâm Thanh Khải lên tiếng: "Sao vẫn còn ở lại trường, đi chơi cùng tớ không?"

Lâm Thanh Khải nép sát bên người Trương Linh: "Tớ đưa cô ấy về nhà trước đã."

"Bạn gái mới sao?" Người lạ dường như lúc này mới để ý tới Trương Linh, cười đến có chút hư hỏng: "Đưa cô ấy theo cùng đi."

Lâm Thanh Khải từ chối, anh cup mắt xuống nhìn đồng hồ: "Có gì các cậu cứ điện thoại cho tớ."

Nhìn bọn họ nói chuyện, Trương Linh hạ thấp nhìn xuống bóng của Thanh Khải đổ trên mặt đất. Cao lớn, mạnh mẽ. Không ai nghĩ rằng một người như vậy mà vừa rồi đây tại phòng học anh còn thờ gấp đâm chọc trong miệng cô. Ôm cô, thấp chí là liếm cả đàng dưới cô.

Nhưng đó chỉ là cô nghĩ, chứ không nói ra. Đọc truyện tại wattpad của Huyền Namida để ủng editor.

Lâm Thanh Khải đưa cô đến dưới nhà. anh nhàn nhạt hát cầm: "Lên nhà đi."

"Vâng." Trương Linh cúi đầu đáp. Trong lòng có chút mất mát không nói nên lời. Cuối cùng là như thế này. Cô cùng với anh lúc ấy đã vô cùng thân thiết, giống như chỉ có thể nhor vào nhau mà sống, tại thân thể da thịt tham luyến mà không thể tách rời. Nhưng đến khi thân thể được thỏa mãn, anh lập tức lại biến thành Lâm Thanh Khải lạnh lùng, xa lạ.

Sao vậy?" Lâm Thanh Khải cười cười: "Không vui sao?"

"Không phải..." Trương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải im lặng không tiếng động nhìn cô một hồi, bàn tay từ trong túi quần rút ra cầm lấy tay cô, kéo vào góc tối.

Ánh đèn cực kỳ ít ỏi, trong lòng bàn tay anh nóng rực cả lên, dọc theo thân thể da thịt trơn mịn của cô mà vuốt ve, tiến ra phía sau đầu cô. sau đó cúi đầu, hôn lên môi cô.

Tìm Trương Linh dường như ngừng đập.

Cảm xúc tê rằm mà ảm áp, là bờ môi của anh. Đầu lưỡi theo sát mà cạy mở hàng răng của cô, dùng lực tiến vào. Sự mềm dẻo trơn ảm, liếm láp đến mức khiến cho cả người cô lại nổi lên ngứa ngáy.

Tương Linh vẫn không hiểu ý, đầu lưỡi cô bị anh quấn lộng, tham lam gặm cắn, Cấn mút đến đầu lưỡi cô tê dại, đầu gối cô nhũn ra hết cả rồi.

Anh hôn cô.

Tương Linh bám chặt bờ vai của anh, trong lòng dâng trào cảm xúc không nói thành lời.

Cô muốn!

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Nụ Hôn Đầu

Não đại mất không khí đến ù ù, cô ườn thân thể để càng tiếp sát với anh. Hơ thở hai người cận kề, nụ hôn ngẫu nhiên đến ái muội.

Cô thở hổn hển, lúc này Lâm Thanh Khải mới buông tha cho cô, hô hấp của hai người cùng chung tại một chỗ, anh hỏi: "Lần đầu hôn môi sao?"

"Vâng." Tương Linh dường như không còn chút sức lực nào, giọng nhỏ hết mức trả lời.

Lâm Thanh Khải cười, lại đưa môi tới: "Vậy để anh hôn lại lần nữa." (Na:Khải ca thật là yêu nghiệt.)

Sau này khi nhắc tới nụ hôn đầu, Tương Linh nhớ tới đầu tiên chính là buổi tối cùng ánh đèn ảm đạm và gió đêm. Tiếng xe cùng ánh đèn lướt qua, đi xa, ngón tay Lâm Thanh Khải đỡ gáy cô vừa dùng lực lại vừa ôn nhu.

Thật lâu sau, trong túi áo anh có tiếng điện thoại kêu lên, Lâm Thanh Khải lướt qua môi cô nhìn xuống màn hình, nhấn nút nghe.

Là mấy nam sinh kia giục anh đến, người này nói rất từ tốn, Tương Linh có thể nghe được giọng của đầu dây bên kia: "Còn thân mật chưa xong sao?" Bên má cô nổi lên hai vùng đỏ ửng, may là đang nấp trong chỗ tối nên không thể nhìn thấy. Lâm Thanh Khải vẫn như cũ, không phủ nhận cái gì hết, cũng không để tâm lắm mà chỉ đáp lại hai ba câu.

"Chúng tớ đang ở KTV, vẫn là cái chỗ mà trước nay thường hay tới đấy, sau khi cậu đến..." câu tiếp theo Tương Linh không nghe được. Tay của Lâm Thanh Khải vươn tới trượt theo eo cô, sau đó hạ xuống vén váy lên, ngón giữa để vào hai chân: "Ướt rồi." Anh ghé sát tai cô nói nhỏ.

Tương Linh sợ trong điện thoại nghe thấy liền tiến đến che cái micro của điện thoại anh. Lâm Thanh Khải cười, cầm lấy cổ tay cô rồi trả lời bên kia: "Được rồi, lát nữa tớ qua."

Lần đầu tiên Tương Linh biết, hôn môi cũng có thể có phản ứng. Muốn để cho anh hôn đến sâu nặng, vô tri vô giác, xương cốt đều ngẫu nhiên đến chảy nước. Cô thậm chí còn không biết, nguyên nhân cô như vậy chính là vì đối tượng là anh.

Lâm Thanh Khải thu tay về: "Vừa rồi muốn làm cái gì vậy?"

Mất một lúc Tương Linh mới hiểu câu hỏi của anh, môi cô bị anh mút đến còn có chút tê dại, cảm giác lo được lo mất lúc này đã biến mất toàn bộ: "Hết buồn rồi." Lần này cô nói thật sự là thật tâm thật ý.

Lâm Thanh Khải có ý trêu chọc cô, cong khóe môi: "Như vậy là thích anh đúng không? Hôn một cái liền vui vẻ rồi."

Đúng vậy a.

Đúng là thích anh thật mà.

Tương Linh hé miệng cười.

"Còn cười được nữa." Lâm Thanh Khải bóp mũi cô: "Sớm muộn gì anh cũng thao khốc em."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Không Quen

Mặt Trương Linh đỏ lên, tựa trán lên cửa sổ thủy tinh, nhìn bóng lưng anh đang rời đi. Bờ vai rộng rãi, thắt lưng hẹp lại, bước đi không nhanh không chậm, cả trái tim của cô như hồ đồ mất rồi. Cô cảm thấy, lần này và lần trước xuất ra... có chút không giống nhau.

Bởi vì loại cảm giác "không giống" này mà hai ngày nay cô nhìn chằm chằm vào điện thoại. Xấu hổ chờ anh chủ động liên lạc, chờ lâu mà anh cũng không gọi tới. Lúc này Trương Linh mới dần dần nhận ra, đối với Lâm Thanh Khải mà nói, anh hôn cô, đại khái cũng chỉ là muốn hôn mà thôi chứ không hề mang theo bất cứ ý nghĩa nào khác.

Nói mới ra, từ lúc bắt đầu, Lâm Thanh Khải cũng giống như bây giờ, anh phơi bày rõ ràng dự vọng của mình ra, nên không thể nói là anh lừa gạt cô được, mà anh cũng không có ép buộc cô.

Hay nói cách khác, cô đường đường chính chính muốn rơi vào tay gã, tự mình cam tâm tình nguyện phát sinh.

Trương Linh nằm dài trên giường, thở dài một tiếng.

Buổi tối ngày chủ nhật, bạn học cùng bàn từ đằng sau đi tới, ném cho cô một gói khoai tây chiên trong đồng đồ ăn vặt mang từ nhà tới: "Hôm đó cậu ở lại phòng học trễ mà đúng không? Có biết Lâm Thanh Khải tới tìm ai không?"

"Không." Trương Linh đặt cằm lên mép bàn, vẫn đưa ánh mắt mộng lung nhìn vào nơi vô định. Ánh mắt cô chết, lòng cô cũng chết. Hôm đó nước chảy lên bàn rất nhiều, rên rỉ đến mức cổ họng đều khản tiếng. Cô quét ánh mắt lên các bạn cùng lớp một lượt, lo lắng liệu có ai trong lớp biết chuyện không.

Và cô đã được trả lời rõ ràng, giờ nghỉ giải lao có người để dưới bàn cô ột mảnh giấy: "Cậu cùng với Lâm Thanh Khải là người yêu sao?"

Nét chữ này dường như rất quen. Trương Linh quay đầu nhìn lớp trưởng đang ngồi phía sau, quả nhiên lớp trưởng đang nhìn cô, sau khi thấy cô nhìn mình liền lập tức cúi đầu xuống.

Phản ứng này của cậu ta khiến cho Trương Linh cũng có chút lúng túng. Có khi nào cậu ta đã thấy cái gì không? Đọc truyện nhanh nhất tại wattpad của Huyền Namida.

May là lúc trên đường về ký túc xá, lớp trưởng đã nói sự thật: "Hôm thứ sáu đó tớ ở lại trường học bù, lúc về thì thấy cậu cùng với Lâm Thanh Khải cùng lên chung một chiếc taxi, nên tớ cho rằng hai người có phải hay không..."

"Không phải, không phải." Trương Linh nhẹ nhõm, phủ nhận xong còn bổ sung thêm: "Hai chúng tớ không quen nhau, hôm đó... chỉ là trùng hợp lên chung xe thôi."

Phía xa xa có vài nam sinh, có người không nhìn được mà cười lên vui vẻ: "Không phải bạn gái mới, chỉ là đi chung xe thôi sao?"

Lâm Thanh Khải lười biếng giật giật môi, anh không biết người lớp trưởng đi chung với Trương Linh này, nhưng anh nhớ rõ giọng nói này, hôm đó tại phòng học bỏ hoang đã tỏ tình với Trương Linh.

Cùng lắm là mấy ngày nay không gặp, vị lớp trưởng đã có chút can đảm hơn. Hắn rất cao hứng, đẩy đẩy gojng kính: "Vây thì tốt quá, thiếu chút nữa là hiểu lầm."

Không tốt chút nào. Trương Linh cúi đầu.

Lớp trưởng nắm chặt nắm tay lại như để cổ vũ cho chính mình: "Chuyện này... tớ muốn trưa ngày mai cùng cậu tới thư viện có được không?"

Trương Linh vừa định mở miệng từ chối, lớp trưởng đã nhanh chóng ngắt lời: "Giữa trưa ăn cơm xong, tầng bốn, tớ rất coi trọng lời hứa với cậu, nhất định phải tới đấy."

Tầng bốn là phòng sách cũ. Sắp xếp ở một nơi như vậy... chỗ nhiều sách cũ dễ chán như thế thì bình thường làm gì có mấy người đi qua lại.

Trương Linh do dự một chút, sau đó vẫn là nhận lời, cô nên nói rõ ràng với cậu ta. Chính cô tự ảo tưởng, cô cũng không nên để người khác phải ảo tưởng giống như mình.

Hôm đến gặp lớp trưởng, cổ họng cậu ta muốn nói, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra được gì. Bất quá lần này đã có tính toán trước, cậu ta đã viết thư sẵn, nhét vào tay cô, xấu hổ chạy đi.

Trương Linh không mở thư ra cô đứng ở giữa hai giá sách, nhìn mảnh giấy được xếp ngay ngắn trong tay, tâm tư có chút trôi đi nơi xa.

Trước đây, tình cảm của cô đối với Lâm Thanh Khải cũng giống như thế này. Thích anh không có lý do gì cả, nhưng chính là chỉ cần nhìn một cái cũng sẽ trở nên sung sướng. Không dám nói chuyện, lại càng không dám thổ lộ, hy vọng lớn nhất là anh có thể nhìn cô một cái, cười với cô một cái.

Cho tới bây giờ, rõ ràng là đã thân thiết hơn so với mong muốn của cô rất nhiều, nhưng càng ngày càng không đủ, ngược lại khi nhớ về những hoài niệm

cũ, đơn giản thuần khiết, liền là đứng từ xa mà thầm yêu anh.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào, đổ sáng lên mặt sàn.

Cô cúi đầu nhìn mặt đất thấy có một bóng dáng, liền đó lập tức bị người ở phía sau ôm lấy.

Cánh tay đặt lên bắp đùi thon dài của cô, bàn tay ấm áp siết chặt, đặt lên vú trái của cô: "Không quen tôi sao?" Anh hỏi có chút ngạo mạn.

Tương Linh nhận ra hương vị trên người anh, theo bản năng vừa quay đầu lại, Lâm Thanh Khải liền chế trụ cằm của cô, đặt xuống môi cô một nụ hôn.

Ngực nhũ bị xoa đến run rẩy, thân thể tựa lên giá sách cũ, nặng nề kêu lên một tiếng "kéttttt....." sau đó, chỉ còn lại tiếng hít thở của hai người giao quần lấy nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Dạo Đầu

Trong ngực, cánh tay, cùng với ngón tay siết ở dưới cằm đều không giống với lần trước. Anh cực kỳ dùng lực, đầu lưỡi tham tiến tới, quần lấy cô, quấy lên ham muốn mãnh liệt.

Tương Linh bị anh đè ở trên giá sách, hơi thở dần dần loạn.

Thần kinh toàn thân trở nên mất cảm tập trung lại ở trên môi, theo Lâm Thanh Khải liếm mát, sinh ra dòng điện tê dại tràn đến từng tế bào noron thần kinh trong tận xương cốt.

Ngực bị vuốt ve đến ngứa ngáy vô cùng. Cô trống rỗng, không nghĩ tới anh như thế nào lại ở chỗ này.

đầu lưỡi hai người đối chọi nhau lại tách ra, Lâm Thanh Khải nhìn môi cô dính nước bọt, thấp giọng: "Bây giờ?"

"Hả?" Trong mắt Tương Linh quét qua tia nghi ngờ.

"Không phải em không quen tôi sao, " Lâm Thanh Khải cười, "Bây giờ đã rõ ràng rồi chứ?"

Trong lòng Tương Linh nhẹ nổi lên một tia yếu đuối.

Thư viện rất yên tĩnh, trong không khí tràn đầy mùi sách cũ, cô có phần giật dỗi, nghiêng đầu: "Không quen."

Vốn là không quen.

Lâm Thanh Khải nhìn cô một hồi, càng áp sát người cô: "Cần phải thao chết thì em mới phục?"

Tương Linh cứng đờ. Cảm nhận cực kỳ rõ ràng đỉnh cơn vật cứng rắn mặc dù đã cách hai lớp quần áo, nhưng nhiệt độ đều nóng đến có thể bỏng được vậy.

Cô rụt chân về: "Anh muốn thế nào..."

"Hừm." Lâm Thanh Khải nhú mày, dương vật nâng lên đến miệng của cô: "Vừa sờ vú của em một chút thôi mà đã cứng rắn rồi này."

Bàn tay to lớn duỗi ra phía trước, theo chiếc áo phông cô đang mặc mà luồn vào trong, đẩy áo lót của cô lên.

Tương Linh đang thất thần thì ngón tay nam sinh đã chạm đến da thịt nơi nhũ hoa: "Thật mềm." Anh trầm thấp cảm thán: "Hai ngày không chạm vào em mà tôi đã muốn phát điên lên rồi."

Tương Linh muốn rên rỉ ra tiếng nhưng không cam tâm liền cúi đầu, vừa lúc có thể thấy năm ngón tay thon dài của Lâm Thanh Khải đang quần chặt lấy vú mình. Khớp xương theo động tác cầm nắm mà chuyển động, thịt mềm tràn ra qua các kẽ tay.

lần đầu tiên cô nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng không khỏi rung động. Đầu vú lại bị lòng bàn tay anh quất cọ, sớm đã cứng lên.

"Núm vú cũng cứng rắn rồi." Giọng nói của Lâm Thanh Khải có phần khàn, anh đổi lấy ngón cái và ngón trỏ khiêu khích, "Thấy sao?"

Tương Linh run giọng: "Chả sao cả..."

"Có phải hay không đang suy nghĩ?" Anh hỏi đến ái muội.

Tương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải cười cười, cón thịt trùng điệp chà sát qua lại vào người cô: "Ngoan nào."

Tương Linh cảm thấy xấu hổ cắn môi. Cực kỳ ẩm ướt, cực kỳ...

Lâm Thanh Khải vươn cánh tay xuống, mò mẫn giữa hai chân cô: "Câu ta có biết em như thế này không?"

"Xoa bóp đôi ngực sữa hai lần, nước đã chảy tràn đầy đùi rồi."

"... Ai?" Tương Linh hốt hoảng, sau đó chợt nhớ đến lớp trường lúc này.

Lâm Thanh Khải không trả lời.

Anh hướng trên vành tai cô mà khẽ cắn, bàn tay tham tiến vào eo váy, trực tiếp đẩy quần lót ra. Ngón giữa cong lên, dọc theo âm đạo ẩm ướt mà khẽ ấn.

Tương Linh nhũ mảy nhăn nạy, nơi âm vật cực kì ngứa ngáy, anh cố tình chuyển động vòng quanh, vài lần lướt qua mà không hề chạm vào, ngực lại căng khó chịu.

"A..." Tương Linh mở lớn miệng thở, cô bám chặt lấy cánh tay anh, lòng ngón tay lại chạm đến cửa huyết, cơ bắp trên cánh tay ghi xuống đầu ngón tay thuận thế đi vào một chút.

Cón thịt đang ở mông cô giật giật, trướng lớn hết cỡ.

"Thật nhỏ hẹp." Lâm Thanh Khải thốt gấp, khẽ động đẩy đốt ngón tay.

Hai chân Tương Linh khép chặt vào nhau lại bị anh tách ra, ngón tay theo dâm thủ chen lách tại một chỗ, rút ra, lại chọc vào.

Cô khép hờ mắt, muốn rên rỉ thành tiếng.

Ngón tay anh không khác với dương vật hôm đó là mấy, nhưng linh hoạt hơn, mài nhấn nếp nhăn bên trong, cô bị mài đến vừa mỗi vừa sung, phía dưới Tương Linh gắt gao siết chặt.

"đừng cắn." Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Gấp như vậy, là muốn tôi thao em sao?"

"Ừm." Tương Linh thiếp trên người anh, trong nháy mắt, cô rất muốn dương vật kia tiến vào bên trong thân thể này, thô thô, nóng nóng, lại vô cùng lớn.

Lâm Thanh Khải nói: "Thích ngón tay hay là?"

Tương Linh gian nan suy xét: "Đều thích. "

Mắt Lâm Thanh Khải nặng nề, ngón tay thử thăm dò vào bên trong một ít: "Nếu đau thì nói với tôi."

Tương Linh vẫn cánh tay a như cũ, không thể nói rõ là chống cự hay là khát vọng.

Ngón tay tìm kiếm vào sâu, huyết thịt cô thật sự sít sao, tron mềm ngâm chặt ngón tay anh. Trên trán Lâm Thanh Khải có giọt mồ hôi.

Cón thịt cứng rắn phát đau, ngón tay dùng sức thao đến thủy xuất ra.

Động tác của anh có chút mạnh, lòng ngón tay thô ráp chà xát tại một điểm, Tương Linh "a" một tiếng.

"Đau?" Lâm Thanh Khải dừng lại.

"khờn..." Cô thở nhẹ rên rỉ: "Rất sướng..."

Giống như toàn bộ chỗ ngứa đều hội tụ lại một chỗ, anh vừa chạm vào, cô lập tức lại xò.

trở lại Lâm Thanh Khải hơi híp, hiểu được.

Anh liền dùng ngón tay chà sát tại một chỗ: "Dễ như vậy sao."

Tương Linh nhìn không được, cả người đều như ở trên đầu ngón tay anh: "Đừng..." cô van xin anh: "Bên trong thật là khó chịu..."

"Đừng như thế nào?"

Tương Linh mơ hồ: "Lập tức..."

Muốn nói gì đó, âm điệu lại đột nhiên tăng thêm càng khiến cho anh thêm phần động lực.

"Nói đừng mà lại rên dâm đẳng như vậy." Lâm Thanh Khải cố ý dụ dỗ cô: "Tôi không đóng cửa."

Tương Linh ngay lập tức im bật, cô cắn môi, những tiếng rên rỉ nhỏ vụn theo kẽ răng tràn ra bên ngoài.

"Quay mặt lại, hôn tôi." Lâm Thanh Khải thấp giọng.

Tương Linh nghe lời quay đầu lại, môi liền bị anh mút lấy, hạ thân một đợt lại một đợt muốn cao hơn, cũng sắp tới cao trào, ngón tay cô nắm chặt lấy tay anh trắng bệch.

Lâm Thanh Khải cắn mút môi lưỡi của cô, tay trái cũng dò xét đi xuống, tìm được âm vật sưng lên, dùng đầu ngón tay kìm chặt lại, rất nhanh rút ra cắm vào giữa huyết thịt đang gắt gao cắn.

Tiếng rên rỉ của cô bị anh nuốt lấy.

Mẹ nó thực nhanh, nếu là dương vật thì lần này chắc chắn là bị cắn đến bần.

Yết hầu Lâm Thanh Khải chuyển động, gấp đầu ngón tay.

Phía dưới huyết thịt càng lúc càng siết chặt, dâm thủy không ngừng theo ngón tay anh mà tràn ra.

Lâm Thanh Khải dời môi.

"rất dễ chết sao?" anh kéo thân cô tới, ôm tại trong ngực.

Hai đầu gối của Tương Linh dường như không còn khs lực, trán cô đặt trên bả vai anh, thấp giọng thở dốc.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Xương cốt Tương Linh đều đã có chút tê dại, phía dưới giống như vẫn còn đang giữ nguyên hình dạng như khi ngón tay anh tiến vào, hơi hơi co rút.

"Cực kỳ thoải mái." Cô nhỏ giọng trả lời.

Lâm Thanh Khải cười cười: "Nhìn tôi nói."

Mặt Tương Linh bỗng nóng lên.

Lâm Thanh Khải im lặng nhìn cô, trong mâu mắt dâng lên một đợt sóng ngầm.

Quần áo vẫn ngổn ngang, ngực vẫn trần truồng lộ ra hơn nửa, mơ hồ có thể nhìn thấy dấu tay nắn bóp của anh. Bụng dưới anh căng thẳng, dơ tay đụng chạm môi của cô.

"Muốn anh liếm sao?"

Anh cầm tay cô kéo khóa quần, Tương Linh không hiểu ý ngừng đầu, ánh mắt vô cảm, nhìn đến chiếc quần lót màu đen bị thứ thô cứng nhô ra, đỉnh đã có dấu vết ẩm ướt.

Trong lòng cô không lí do mà căng thẳng, mới chỉ đầu ngón tay chạm ở đỉnh mà bên trong gốc đã giajajt giật.

"Lấy ra." Lâm Thanh Khải cầm tay cô ấn lên mặt.

lòng bàn tay Tương Linh như bị phỏng.

Côn thịt thực cứng, bốn phía vẫn là bồng bồng gân xanh, Rõ ràng không phải lần đầu tiên thấy, nhưng vẫn lại là giống như trực tiếp lọt vào trong mắt.

Thân thể không khỏi không nhớ lại cảm giác bị nó cắm đi vào lần trước, cô đề sát vào, dùng đầu lưỡi thăm dò chạm nhẹ.

Mềm mềm tron bóng. Lâm Thanh Khải nhin không được thờ dài một tiếng.

"Thật sướt..." anh nắm lấy tóc cô: "Hả mồm ngậm vào toàn bộ đi."

Lần thứ hai mà thôi, động tác của Trương Linh còn có chút không quen. Lâm Thanh Khải rất có kiên nhẫn dạy cho cô, giọng nói mát tiếng, mang theo ức chế không thờ nổi.

Trương Linh cho rằng anh còn có thể bắn trong miệng mình, nhưng đến chỗ sau cùng anh lại kéo cô lại.

Lâm Thanh Khải đề cô ở trên giá sách, thân thủ hướng giữa hai chân sờ soạn một cái, cười: "Liếm dương vajatj cho tôi, em ẩm ướt cái gì?"

"không có." Trương Linh nói dối: "Đó là vừa rồi..."

Thân thể anh nóng cháy, lưng cô kề sát ngực, Cũng không vạch trần cô, vén váy lên, côn thịt từ phía sau lưng tiến vào giữa hai chân: "Bắn tới chỗ này của em, được không?"

Trương Linh mơ hồ không đáp lại, dương vật nóng bỏng ở giữa đùi mạnh mẽ rút ra cắm vào rút ra cắm vào.

Mới vừa rồi Lâm Thanh Khải không dám ra sức lộng, lúc này sắp đến lúc xuất tinh thì động tác vừa nhanh vừa mạnh. Tuy bị ngăn cách bởi một tầng quần lót ướt đầm nhưng nơi âm vật non mềm ẩm ướt vẫn bị ma sát kịch liệt.

Trương Linh vốn mím môi mà bị anh làm đến nhin không được phát ra tiếng. Mơ mơ màng màng nhớ tới cái gì đó: "Cửa..."

"Là lừa em thôi." Lâm Thanh Khải bên cạnh thở gấp, hôn lên vành tai cô: "Khóa rồi.... hí... Chân lại kẹp chặt một chỗ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Tay Trương Linh vịn ở giá sách, bên tai là tất cả âm thanh khăn khăn phóng đại của anh, cô khép chặt hai chân, Lâm Thanh Khải xuyên vào càng nhanh, lúc bắn ra, anh áp sát tai cô mà rên rỉ một tiếng

Trương Linh bị âm thanh kích thích này làm cho nổi cả da gà,quyến rũ không nói nên lời.

Hai người vẫn duy trì tư thế này một lát, hô hấp Lâm Thanh Khải liên tục tại cổ cô.

Anh như có như không đặt một nụ hôn lên làn da của cô,: "Nghẹn chết." Anh thấp giọng: "Nếu em không phải là lần đầu tiên thì tiết thể dục lúc sáng tôi đã thông suốt rồi."

Trương Linh nghĩ muốn xác nhận, hỏi: "Anh không cùng người khác..."

"Hả?" Lâm Thanh Khải có chút không chút để ý, tay vẫn vuốt ve đôi ngực của cô.

Trương Linh đột nhiên không dám tiếp tục hỏi. Cô sợ là tự mình đa tình, sợ anh sẽ nói là không tìm người khác, huống hồ nếu thật sự không tìm người khác thì sao chứ? Chấm dứt chuyện này, chẳng lẽ sẽ thích cô sao?

Vừa ngưng lại lời nói, không khí bỗng dừng cũng theo đó mà ngưng trệ.

Im lặng một lát, Lâm Thanh Khải nở nụ cười, anh nắm lấy tay cô đang bám trên giá sách: "Không."

Trương Linh chớp mấy mắt, nhìn biểu tình lúc này của anh: "Không?"

"Ừ." Lâm Thanh Khải lên tiếng, không giải thích gì thêm, anh chuyển đề tài: "Thứ đồ chơi này, em vẫn muốn sao?"

Trương Linh nhìn trong lòng bàn tay vẫn đang cầm lá thư của lớp trưởng, trải qua trận ý loạn tình mê đã sớm bị nhần nhúm lại.

Trương Linh xấu hổ, tốt xấu thì cũng là tâm ý của người khác cho dù không thể nhận thì như thế này cũng có chút quá đáng rồi. Cô vuốt vuốt lại bỏ vào trong túi áo: "Muốn."

Cô không nghĩ là Lâm Thanh Khải biết trong này viết gì nên biểu hiện thực tự nhiên, cẩn thận cất kỹ, sửa sửa lại quần áo sau đó ngẩng đầu.

Đụng phải tầm mắt của Lâm Thanh Khải, anh dơ ta, vuốt xuôi gương mặt cô: Em có thể tùy tiện nhận lấy như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Dấu Hôn

Tương Linh bị anh hỏi, miệng theo bản năng phủ nhận: "Thật ra không phải..."

Cô không biết vì sao lại có chút cảm giác hổ thẹn.

Lâm Thanh Khải cười cười.

Có nam sinh đưa thư tỏ tình cho cô, chuyện này cũng không ngoài dự tính của anh, bất kể là ngoại hình hay tính cách thì Tương Linh đều là kiểu con gái làm cho người ta thích mình. Ít nhất thì theo anh cảm thấy là như thế.

Chính là... khó có chút tránh khỏi bức bối.

Lòng ngón tay anh trượt xuống trên da cô, dừng lại sau gáy.

"Nhưng anh... làm sao mà biết được." lúc Tương Linh nói chuyện da thịt tê rần theo đầu ngón tay chuyển động.

Lâm Thanh Khải không trả lời. Cúi đầu xuống, dán môi lên cổ cô.

Lúc này, đa số mọi người đã vào phòng học chính để ngủ trưa. Thư viện cũng không có mấy tienegsbuowes chân qạ lại, chỉ có vài tiếng cười đùa từ hướng sân bóng rổ.

Tiếng cười đùa này đã trở nên xa xôi mơ hồ trong đầu Tương Linh, cô nhanh nắm chặt lấy vạt áo T-shirt của anh, cảm thấy mảnh da trên đầu lưỡi anh càng nóng bỏng.

"Sắp tới giờ học rồi..." Cô nói.

Hô hấp của Lâm Thanh Khải nóng rực "Àn." Anh đáp lời, liếm thêm chỗ này một chút.

Toàn bộ cổ cô đều bị anh gặm nát thành tê dại, Cô mềm nhũn: "Anh... nhẹ chút.... sẽ để lại dấu hôn."

Đến lúc này Lâm Thanh Khải mới cười ra tiếng: "Sao thế, trên người em tôi từng để lại dấu ấn sao?" "Nhưng lần trước..." Tương Linh có chút xấu hổ nhớ lại: "Sau thứ sáu hôm đấy, em tắm rửa hai ngày rồi mà trên ngực vẫn có."

Ngón tay anh dùng lực, thân cũng dùng sức, còi nội y của cô ra, tất cả đều có dấu tay cùng dấu hôn.

"Sao không nói với tôi?" bàn tay Thanh Khải đặt lên, nhẹ nhàng néo ngực cô một cái.

Tương Linh lúng ta lúng túng. Bởi vì anh không có liên lạc với tôi mà - lời này muốn nói ra, nhưng liền là ghen lại cổ họng rồi.

Kỳ thực từ đầu cô không dám chủ động tìm anh, cảm thấy cái anh muốn là thân thể nên mới có thể liên quan tới cô, nếu không phải lúc như vậy thì cô không biết bản thân giữ vị trí gì trong lòng anh.

Lâm Thanh Khải nhìn về mặt của cô, trầm thấp nói: "Lại nghĩ linh tinh gì rồi đúng không?"

"Không có." Tương Linh nhẹ giọng phản bác.

Cách quần áo của cô, Lâm Thanh Khải chạm vào đầu vú cô: "Liền là chỉ có lúc làm thì em mới thành thật được."

Tương Linh vừa thẹn vừa giận, mặt đỏ tai hồng nhỏ giọng phản bác: "Mới không có. "

Khóe môi Lâm Thanh Khải hơi cong: "Cho em nói lại."

"Mới không có."

Anh nhìn cô cười: "Em dám chắc không?"

Tương Linh giật mình, Lâm Thanh Khải rút tay lại đặt nơi ngực trái, thấp giọng cười: "Tôi phát hiện ở nơi này của tôi, lá gan em càng lúc càng lớn rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Đốt ngón tay khê vẩn lấy lọn tóc của cô ra phía sau tai.

Hai người đi xuống lầu, giờ tự học giữa trưa đã tan từ lâu rồi.

Trên sân trường đều không có mấy bóng người, ánh mặt trời cũng bị những cành lá xum xuê che chắn tạo nên lốm đốm trên mặt đất.

Tương Linh dẫm mũi chân trên những vết lốm đốm trên đất, tâm tư rối bời, không ngừng nghĩ tới câu nói của anh.

Không sẽ tìm tới bất kỳ cô gái nào khác ngoài cô. Anh nói, cô cũng rất tin anh.

Cô lặng lẽ ngắm nhìn Lâm Thanh Khải.

Mặc dù là quan hệ chỉ có vậy, nhưng một câu nói vô ý của anh cũn đủ để làm cho cô thấy hạnh phúc.

Lâm Thanh Khải nhận thấy được tầm mắt của cô, đang định nói gì đó thì phía sau có người kêu: "Tương Linh!"

Tương Linh vừa quay đầu lại, là bạn học cùng bàn với cô, đang ngồi ở trong xe ô tô, nhanh chóng vọt qua chỗ cô.

Phanh "kít" một tiếng, xe ngay bên cạnh cô.

Nhìn nhìn cô, lại nhìn Lâm Thanh Khải một chút, bạn học cùng bàn rất ngạc nhiên: "Hai người đang hẹn hò?"

Bạn học vẫn nghĩ là giọng nói của mình rất nhỏ rồi.

Chỉ là mặt Tương Linh vẫn đột nhiên nóng bừng lên, âm thanh cao lên vài phần: "Không phải. Không có. Làm sao có chuyện đó."

Ba lần phủ nhận liên tục.

Thân thể cũng đồng thời cách xa một chút.

Ánh mắt Lâm Thanh Khải bị ánh mặt trời chiếu lên thoáng híp mắt, tầm lưng rộng rãi lười nhác đứng đó thong dong nhìn Tương Linh. Thật đúng là chỉ lúc cởi hết quần áo thì cô mới có thể thành thật được.

Bạn học cùng bàn có vẻ hơi nghi ngờ, nhưng ở trước mặt Lâm Thanh Khải cũng kìm chế lại, nhìn nhìn đồng hồ: "Có ngồi chung xe với tớ luôn không?"

"Được." Tương Linh mở cửa xe ngồi vào phía sau.

Đi ra khỏi, cô mới dám xoay đầu cẩn thận nhìn Lâm Thanh Khải.

Lâm Thanh Khải đứng dưới gốc cây xum xuê, chân dài, thắt lưng hẹp, ánh mắt thật thanh tịnh.

Anh đi toilet rút một điều thuốc rồi mới về lớp học.

Tiếng chuông vào học vang lên, xng quanh ầm ĩ âm thanh, mấy nam sinh đang nghịch điện thoại thấy anh đi vào liền ngẩng đầu hỏi: "Đi đâu vậy, lúc này chơi bóng mà tìm cậu khắp nơi không thấy."

Lâm Thanh Khải đi đến vị trí cạnh cửa sổ, tùy ý trả lời: "Có chút việc."

"Cái gì--"

Có cậu nam sinh hỏi được nửa câu thì tầm mắt chợt chạm tới bả vai anh, chợt dừng một chút rồi sau đó cười đến có vài phần ý đồ: "Xem ra là đi làm chuyện tốt a."

Trên ngón tay trắng trẻo cs một sợi tóc dài.

Ánh mắt Lâm Thanh Khải nhìn đến, nâng lên cầm xuống, không yên lòng lại dùng ngón trở về vòng tròn.

Sợi tóc đen nhánh, dài mà mềm mại, quấn chặt lấy ngón tay, nhẹ nhàng lấy đi một chút ách muối cùng sừng nịnh.

Tác giả: Thật ra nếu như là những thịt văn bình thường khác thì đã được thịt từ lâu, nhưng mà ta muốn nó phải có trật tự, đi theo từng bước rồi mới thịt thì sẽ hay hơn a.

Na: hai chương gần đây toàn thính của anh nhà. Haizzz

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Sau khi trở về, Trương Linh chột dạ một hồi lâu.

Bạn ngồi cùng bàn cố gắng hỏi về Lâm Thanh Khải nhưng Trương Linh ương ngạnh nhất quyết nói không biết là không biết.

Kết quả đến ngày hôm sau liền bị bại lộ chân tướng.

Hôm nay lúc đang ăn cơm trưa, bạn ngồi cùng bàn lấy ra hai giấy phép nghỉ học thần bí cười hề hề. Nói là gần trường có một quán ăn nhỏ vừa khai trương, rất ngon.

Lúc hai người đến đó thì bên trong tiệm cơ hồ đã đầy người ngồi rồi, bên ngoài quán còn xếp hàng dài để được vào.

Hai người chia việc, Trương Linh xếp hàng, bạn cùng bàn đi tìm chỗ ngồi.

Một lát sau bạn cùng bàn vẫy tay với cô: "Ờ đây ở đây."

Trương Linh vừa bước chân theo liền cứng đờ.

Bàn bốn người, kẻ đối diện đang vô cùng cao hứng, vẻ mặt nhàn nhạt, Lâm Thanh Khải. Tay anh đặt trên mép bàn, khẽ nâng cằm, tầm mắt lướt qua, yên tĩnh nhìn cô.

Trương Linh đối mặt với anh, chớp mắt một cái, hơi mím môi, chậm rì rì đi qua, ngồi xuống.

"Tớ không có cố ý ngồi ở đây đâu." Bạn ngồi cùng bàn ghé sát tai cô, nhẹ giọng giải thích: "Chỉ là không còn chỗ trống nào để ngồi nữa, vừa khéo bàn này hai người lại vừa ăn xong đã đi rồi..."

Trương Linh cầm lấy chén nước trên bàn, ánh mắt hạ thấp: "Ừm." Cô không dám ngẩng đầu, nhưng vẫn có thể nhận thấy được ánh mắt mang theo nhiệt độ của Lâm Thanh Khải đang nhìn mình.

Ở bên này hai người đang nhẹ giọng nói chuyện, bên kia thì Lâm Thanh Khải cùng với một nam sinh khác đang cúi mặt, bỗng nhiên hần nhìn lên: "Ôi trời, đây chẳng phải là người..."

Người nào?

Tâm tư của Trương Linh dao động, sau khi nghe Lâm Thanh Khải nói với nam sinh kia một câu: "Đổi chỗ đi, cậu ngồi bên trong."

Mặt cô đỏ lên.

Nam sinh kia rất nhanh phản ứng kịp, cọt nhả đứng lên: "Đổi, đổi."

Cửa hàng này không lớn, sao mấy người này có thể ngồi ăn lâu như vậy chứ, bàn ăn cũng rất hẹp, phi thường chật chội.

Chân Lâm Thanh Khải dài, không có chỗ để chân lại không kiêng dè ý tứ mà đạp phải chân cô.

Trương Linh mặc quần đùi, hai cái đùi trần trỗng ngăn cách với lớp quần jean của anh mà nhận ra nhiệt độ cơ thể quen thuộc.

Có vài phần nóng.

Cô muốn tránh, do dự lại không trốn. Chân nhẹ nhàng tựa vào chân anh, tùy ý để luồng điện tê tê kia tuôn đi khắp cơ thể.

Trong quán ăn cực kỳ ồn ào, vậy mà ở phía dưới bàn lại có thể làm như vậy, thật đúng là vừa giấu diếm lại vô cùng thân thiết.

Bọn họ đã đến đây một lát, nên không lâu sau đó cũng ăn xong mà rời đi, trước khi Lâm Thanh Khải rời đi cũng không nói gì chỉ liếc mắt nhìn cô một cái: "Đi nhé."

"À... Vâng," trong lòng Trương Linh thở nhẹ một hơi, lại mang theo chút thất vọng, lén lút ngẩng đầu lên, thấy anh đang đứng ở quầy tính tiền bên cạnh, chờ lấy tiền lẻ, cúi xuống bấm điện thoại.

Điện thoại trong túi cô rung lên.

"Quần ngắn quá."

Trương Linh giấu đầu hờ đuôi hắng giọng, cúi đầu một chút, lại nhìn lên. Lâm Thanh Khải đã không còn ở trong quán nữa rồi, nhưng có hai nhân viên quán mang hai chai nước lạnh đi tới, đặt ở trên bàn của hai cô.

"Lâm Thanh Khải mua?" Bạn ngồi cùng bàn hỏi, mắt sáng rực như đèn pha.

Trương Linh bối rối, cúi đầu muốn nói cảm ơn nhưng bấm mãi không xong, lại có tin nhắn của Lâm Thanh Khải gửi đến: "Chân em mèm chút nữa đã làm tôi cứng rắn."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Đi Làm Em (2)

Trên đường trở về, Trương Linh và bạn cùng bàn tách ra, không đi chung với nhau.

Hành lang bên này có điều hòa mát, không biết là vị kiến trúc sư nào đưa ra ý kiến thiết kế cây hoa tử đằng ở phía đằng kia thật phong cảnh hữu tình.

Màn đêm thật yên tĩnh, dường như đèn đường cũng không còn năng lượng. Thân hình anh cao lớn, ngồi một mình ở phía xa, có chút xa cách.

Trương Linh chần chừ bước tới bên cạnh anh: "Em vừa rời đi mua ít đồ nên hơi muộn một chút."

Lâm Thanh Khải ngẩng đầu nhìn cô, cánh tay ôm lấy eo cô, đem người cô vòng đến phía trước, cười cười: "Vừa rồi sao lại căng thẳng như thế hả? Sợ tôi ở trước mặt mọi người chạm vào em hay sao?"

"Không có." Anh ôm cô như vậy, Trương Linh không biết nên đặt tay chỗ nào cho thích hợp, do dự một chút lại đặt lên bả vai anh.

Bàn tay Lâm Thanh Khải lướt qua, lúc đụng tới mép quần thì Trương Linh mới dường như nhớ tới gì đó, nhin không được nói: "Quần của em cũng không phải là ngắn, Chẳng phải nó được gọi là quần đùi sao? Quần đùi thì tất cả mọi người đều giống như vậy, đều chỉ dài ngắn đấy thôi."

Lòng ngón tay Lâm Thanh Khải quần đến bên hông cô, cười: "Người khác sao? Người khác nhân lúc tôi ăn cơm mà cạo vào chân tôi sao?"

"Em không có cạo anh..." Nói đến về sau thì âm thanh của Trương Linh nhỏ xuống, thật xấu hổ vì lời nói dối này.

Lâm Thanh Khải nhìn cô.

"Ngồi trên đùi tôi." Anh nâng tay kéo thân thể cô xuống.

Trương Linh nghiêng người, ngồi ở trên người anh, cánh tay quàng qua cổ, tầm nhìn ảm đạm, ánh mắt rất gần, dường như nghe thấy được cả hô hấp của nhau. Khoảng cách giữa hai môi tựa hồ đã chạm vào nhau. Đọc truyện nhanh nhất tại Wattpad của Huyền Namida.

Nhưng Lâm Thanh Khải vẫn chỉ nhìn cô.

Trương Linh cắn cắn môi, thử ghé sát qua hôn anh, môi mỏng mà ôn nhuận, có nhận nhận mùi thuốc lá.

Hút thuốc sao? Ý nghĩ vừa lướt qua liền tan biến, học theo cách anh hôn cô mà nhẹ nhàng mút vào.

Ngón tay của Lâm Thanh Khải đặt trên đùi cô nắm chặt lấy đùi thon, tiếng nói nhỏ đến mức dường như không thể nghe thấy: "Đầu lưỡi."

"hả?"

"Dùng đầu lưỡi."

yết hầu Trương Linh có chút khô, cô thờ gaais hai cái lấy lại ô xi, lại vươn cầm qua, dùng đầu lưỡi thăm dò, lập tức lại bị Lâm Thanh Khải ngậm chặt.

Cả Hai người đều thờ dốc, hô hấp dường như đang đè nén lại. Trương Linh gần như xụi lơ.

"Đủ không?" Đuôi mắt Lâm Thanh Khải đậm ý cười.

Mặt Trương Linh đỏ lên, tim đập dồn dập.

Cô thật thích hôn anh.

Qua một lúc, Lâm Thanh Khải thấp giọng: "Bây giờ thực sự cứng rồi."

Chỗ quần jean phồng nhô cao lên, chạm và mông Trương Linh, khiến cho tim cô đập lồi hai nhịp.

Lâm Thanh Khải cười rộ lên, kéo tay cuura cô, dương vật cách qua lớp quần jean nhô lên: "Kim nén quá lâu rồi." Anh nói: "Mỗi ngày... anh đều muốn thao chết em."

Cố gắng để khuôn mặt không biểu lộ quá nhiều cảm xúc, chỉ là nhiệt độ cơ thể vẫn là chân thật nhất. Phía dưới Trương Linh không khỏi co thắt, co rúm người lại.

"Muốn sao?" Lâm Thanh Khải khẽ cắn cằm của cô.

Tay của Lâm Thanh Khải vói vào bên trong quần đùi của cô, chạm rãi khơi gợi ra sự ẩm ướt.

"Tôi thứ bảy này không về nhà nhé. Được không?"

Đầu óc Trương Linh nhất thời trống rỗng, không biết là có hiểu ý của anh hay không mà mở miệng ra hỏi một câu vô nghĩa: "Muốn... đi chỗ nào?"

Lâm Thanh Khải khẽ sát tai của cô, thờ nhẹ: "Đi làm em."

Na: Mong là chương sau thật thật huhu...

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Cam Tâm Tình Nguyên

Bốn ngày sau thứ bảy hôm đó, thì bốn ngày Trương Linh tâm hoảng ý loạn.

Suy đi tính lại đứng ngồi không yên.

Thật sự là trong lòng cô vẫn đang rất cố gắng, cũng biết sẽ có ngày hôm nay rồi, nhưng lại không nghĩ là sớm như vậy, đây là chuyện bạn giường cả đời đây.

Không nói ai xa lạ, ngay cả bạn cùng bàn cũng đã trải qua vài ba mối tình rồi, thường xuyên có nhiều nữ sinh khác bàn tán sau lưng là cô ấy đã đến bệnh viện phá thai.

Trương Linh vô ý miệt mài theo đuổi cách sống người ta nhìn nhận về mình nên luôn giữ chuẩn mực. Nhưng thật tình mà nói, so với quan niệm và cách nhìn của người khác thì bản thân mình càng nên nghĩ cho mình nhiều hơn, thân thể là của mình, tình cảm dục vọng cũng đều là của mình.

Cô thích Lâm Thanh Khải, chỉ muốn được thân mật với anh, mặc kệ mối quan hệ này có kết quả hay không.

Rất cực cũng chờ được đến giờ tan học thêm vào chủ nhật, Trương Linh đi chậm rì rì phía sau đồng bạn.

Lâm Thanh Khải cùng với vài nam sinh khác đứng cùng một chỗ, anh đưa lưng về phía cô, áo sơ mi trắng, quần âu đen đơn giản. Sạch sẽ và xuất chúng như thường ngày.

Trương Linh nhìn thấy anh, hướng về phía anh bước hai bước, lại đứng lại.

Rõ ràng chút lý trí còn sót lại đang gian nan giãy dụa, vừa vừa nhìn thấy bóng lưng của anh lại lập tức nghĩ đến chạy tới ôm anh.

Xung quanh ồn ào, xe tới đón học sinh tan trường trải dài không thấy điểm cuối.

Cô cứ đứng ở đằng kia như vậy, nhìn anh thật lâu.

Lúc đấy trong lòng cô lại vang lên sự quyết tâm, nếu thật sự không có "về sau" thì cô cũng sẽ không hối hận.

Vẫn là nam sinh đi chung với Lâm Thanh Khải phát hiện ra cô, kêu Lâm Thanh Khải một tiếng. Lâm Thanh Khải quay đầu, nhìn thấy cô, khóe môi nhàn nhạt mỉm cười.

Tương Linh nhìn thấy bước chân của anh đi về hướng này, đám nam sinh ở sau cũng nói nói cười cười đi theo lại.

Đến gần, Lâm Thanh Khải rút tay từ trong túi quần ra, thật tự nhiên đón lấy cặp sách của cô: "Đói không?"

"Một chút." Tương Linh thành thật trả lời. Lâm Thanh Khải cười: "Đi thôi." anh miễn cưỡng đem túi sách đặt trên vai: "Dẫn em đi ăn ngon."

Mấy nam sinh kia vui đùa vài câu, đoàn người dọc theo đường đi với nhau.

Bọn họ không biết vô tình hay cố ý mà bọn họ đi chung với nhau, để cho hai người cùng ở tít phía sau. Truyện chỉ được đăng tại Wattpad - Huyền Namida.

Hai người đi rất gần nhau, thân thể bất chợt khẽ chạm vài cái, Tương Linh trong lòng như có quý, liền trộm nhìn anh một cái, lại trộm nhìn xuống cánh tay đang chạm vào nhau, rồi nhìn tới túi sách của mình trên vai anh.

"Lâm Thanh Khải." Cô nhỏ giọng kêu.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu, Tương Linh vốn tràn ngập dừng khí, muốn đi khoác tay anh thử xem, nhưng vừa bị anh nhìn liền trở nên dao động: "Không có gì."

Lâm Thanh Khải cười cười: "Đến rồi." Anh giơ ngón tay lên chỉ vào phía trước.

Tương Linh liếc anh một cái, cẩn thận đặt tay trái mình vào túi anh.

Anh nắm lấy bàn tay cô trong túi.

Vừa lúc này có nam sinh quay đầu hét lớn: "Là ở nơi này sao?"

Theo bản năng Tương Linh rút tay về, nhưng là đang bị anh nắm chặt rồi.

Lâm Thanh Khải không nhanh không chậm đan ngón tay vào tay cô, trả lời: "Ừm."

Làn da ngón tay rất mềm mại, rất mẫn cảm, Tương Linh khép hờ mắt cảm nhận lấy tay bọn họ đang ở cùng nhau, trong lòng có một đợt sóng nhỏ tràn ra.

Nếu là anh... cô cam tâm tình nguyện.

Bởi vì, có lẽ về sau sẽ không bao giờ sẽ lại thích một người đến như vậy nữa.

Cô cũng siết chặt lấy những ngón tay đang đan vào nhau của hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chương 28

Khách sạn vô cùng ồn ào tiếng người.

Bọn họ nhiều người, cùng đi lên phòng đã đặt sẵn ở trên tầng hai. Lúc đi lên trên đó gặp một toán người đi xuống.

Cầu thang rộng rãi, Lâm Thanh Khải buông tay Tương Linh ra, đem cô che chắn ở phía sau.

Toán người này có cả nam lẫn nữ, nhìn qua có vẻ đã có tuổi, đi đầu tiên quay g lại nhìn bọn họ: "Linh Linh?" Giọng nói có chút không xác định.

Tương Linh sững sốt, Lâm Thanh Khải dừng chân lại, cùng với cô quay đầu nhìn lại phía sau.

"Là em thật sao?" Người kia đeo kính gọng vàng, thoạt nhìn đã cảm thấy được là người hào hoa phong nhã tinh anh phong độ của người trí thức người trí thức. Người kia cũng nhìn Lâm Thanh Khải một cái: "Bạn trai đây sao?"

Tương Linh đỏ mặt, do dự kêu lên một tiếng: "Anh."

Lâm Thanh Khải nhướn mày, nhìn cô. Hai người nhẹ giọng nói chuyện với nhau và câu, sau đó người kia giờ tay xoa đầu Tương Linh.

Có vẻ như cô cực kỳ quen với hàn động này nên không hề có ý trốn tránh.

"Em còn có anh trai?" Hai người hướng ghế đi tới, Lâm Thanh Khải hỏi.

"Anh ấy là con của bác hàng xóm." Tương Linh giải thích tỉ mỉ: "bây giờ anh ấy đang học đại học, việc học rất tốt, thỉnh thoảng bố mẹ kêu anh ấy dạy kèm cho em học nữa, cho nên cũng gọi là quen biết."

Đại học... không trách được.

Thần sắc của Lâm Thanh Khải nhàn nhạt, bộ dáng như con một sách chính hiệu.

Các bạn nam sinh khác đã sớm ngồi quanh bàn, để lại hai ghế trống cạnh nhau cho anh.

Lâm Thanh Khải ngồi xuống ghế.

Xung quanh có chút ồn ào. Tương Linh cảm thấy thích những lúc như thế này, có cả bạn bè của Lâm Thanh Khải đi chung, cảm giác thật gần gũi với cuộc sống của anh.

Có người mang rượu tới, bọn họ rót cho Tương Linh khiêu khích cô uống vài ngụm.

Lâm Thanh Khải ngăn cản.

Vài người cười rộ lên, không ép buộc cô quá. Bất quá đây chỉ là một chút lễ nghi khi quen biết, cũng không sao. Nam sinh mà lần trước ăn cơm cùng đột nhiên lên tiếng: "Tương Linh cũng thật là lợi hại nha. Tôi nói chuyện hôm trước cho mọi người nghe, cả ngày hôm đó nữ sinh lớp tôi đã chung tay điều tra về cô..."

Nói đến đây rồi thôi, cũng không nói thêm gì. Hẳn bị Lâm Thanh Khải liếc mắt qua, hẳn liền hi hi ha ha cười giả là chuyển sang chủ đề khác. truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad của Huyền Namida.

Đôi đũa trong tay Tương Linh buông xuống, cô giả vờ như không nghe thấy gì, gấp một miếng rau trộn ngó sen vào bát.

Trái lại cô biết rõ Lâm Thanh Khải có hàng ngàn nữ sinh khác vây quanh anh, chỉ là nghe trực tiếp từ chính miệng người khác nói thì lại là một chuyện khác.

Không khí trong phòng ăn cũng biến đổi rất nhiều.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu nhìn cô một lát, cánh tay đưa đến trên ghế dựa sau lưng cô, lười nhác nghiêng người: "Ghen sao?"

Anh cũng uống một chút rượu, hô hấp nóng hơn so với bình thường, làm cho cô cảm thấy ngứa ngáy ở tai.

Tương Linh định nói "Không có." thì anh đã thuận thế ôm lấy vai cô, cười trầm thấp đến ái muội: "Anh cũng không đụng chạm ai ngoài em."

Bàn tay anh cũng nóng hơn rất nhiều so với bình thường.

Nhiệt độ cơ thể nóng rực, mang theo ý vị thâm trường giống như một tín hiệu khác chế. Chớp mắt Tương Linh trở về lúc hai người phát sinh mọi chuyện. Cô thẳng lưng, có phần cứng người.

yết hầu Lâm Thanh Khải trượt lên xuống, lòng bàn tay vuốt một đường trên làn da của cô, lại vuốt trở về.

Thật mềm mại.

Tiếp đó, Tương Linh thực không nghe rõ những người ngồi chung bàn cơm đang thảo luận về chuyện gì rồi.

Trong đầu cô không kiểm chế được mà vô ý nhớ lại đoạn phim mà cô xem hôm trước.

...sau khi hai nhân vật chính hôn môi, tim cô gái đập nhanh như trống gỗ, cởi quần áo, vuốt ve... Những điều này đã làm nhiều đến quen thuộc như động tác ướt át nước chảy khi ở trên giường vậy, Nếu là nhân vật đổi thành cô với Lâm Thanh Khải thì sao. Chỉ mới tưởng tượng thôi mà cũng đặc biệt là cho người khác nóng bừng mặt lên rồi.

Cô căng thẳng nắm chặt đôi đũa trong tay.

Lâm Thanh Khải gấp cho cô vào món đồ ăn, anh không tham gia nhiều vào những cuộc nói chuyện khác của mọi người. Sau khi ăn xong, vẫn thuận tay cầm túi sách của cô: "Anh đưa em về."

"Được." Mấy vị nam sinh chính đang thương lượng với nhau là nên đi chơi game hay đi karaoke, nhiệt tình vẫy tay chào hai người: "Hẹn gặp lại nhé bạn học Trương Linh."

"Tạm biệt." Trương Linh lễ phép nhìn bọn hấn mỉm cười.

Lâm Thanh Khải nhìn cô đắm chiêu, môi nở nụ cười. Anh không nhanh không chậm đi theo cô rời khỏi đó.

Chín giờ mười phút tối, trên đường vẫn còn rất nhiều người qua lại. Tiếng la hét ầm ĩ của mọi người ở phía sau càng ngày càng xa.

Hai người đứng vẫy taxi ở bên đường, Trương Linh ngồi vào trước, Lâm Thanh Khải tiến vào theo sau. Đọc địa chỉ nhà cho tài xế.

Bên trong xe yên tĩnh, chỉ có tiếng nhạc radio vang vọng, Trương Linh nhìn ra ngoài hai cột đèn đường, có chút miệng khô lưỡi hanh, tay đặt trên đầu gối vịn vẹo.

Lâm Thanh Khải cup mắt nhìn xuống, lòng bàn tay đưa tới đặt trên tay cô.

Một cái đụng chạm rất nhẹ cũng khiến cho lòng hiểu ít nhiều mà không cần nói ra. Đầu ngón tay Trương Linh cuộn tròn, bị anh cầm nắm chơi đùa: "Căng thẳng sao?" Hỏi thật nhỏ giọng.

Trương Linh nhìn anh lắc lắc đầu.

Lâm Thanh Khải cười tươi, cầm tay cô đặt lên đùi mình.

Xuống xe, lên lầu, mở cửa.

Cô đứng trước một gian phòng, chân tay luống cuống không biết nên làm gì.

Căn phòng tối đen như mực, xác gác lập tức trở nên nhạy bén. Thân thể nóng bỏng cùng khí tức đều như bị phóng đại lên.

Vô số lần.

bên hông bị cánh tay ôm lấy, lưng bị dán bởi một nhiệt độ quen thuộc đến run rẩy. Trương Linh không khỏi co rúm người lại, bắt lấy cánh tay anh như muốn cản lại.

"Sao?" Hô hấp Lâm Thanh Khải đã có điểm gấp gáp.

Trong nháy mắt đó có chút do dự, sau cùng là bản năng, rất nhanh buông ra: "Không..." Trương Linh ngẩng cổ chạm vào bờ môi của anh.

Lâm Thanh Khải vừa trở nên trầm mặc đã lại nhiệt liệt hưởng ứng.

Thân thể kéo về sau lưng hăng áp ở trên cửa. Anh từ phía trên cúi xuống, quán vào đầu lưỡi mềm nhuyễn linh hoạt.

Trong nháy mắt Trương Linh cơ hồ liền ẩm ướt rồi.

Na: Lần này chắc chắn ăn rồi nè, tác giả nhây quá giờ mới cho thịt. ăn chay muốn lời hợm huhu

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Chương 29

Cái gì cô cũng không biết nữa, chỉ cảm thấy vô lực, toàn bộ đều dựa vào bản năng để đón hùa ý anh.

Răng môi mảnh liệt cắn nát nhau, Trương Linh quàng tay vào cổ anh, quần áo bị xóc lên, nội y căng chặt, tay anh lần mò theo.

Bàn tay dò xét đi lên, cời trần trụi bộ ngực sữa, ấn theo đó, bàn tay đặt ở trên đầu ngực, như có như không cọ xát.

Trương Linh nghiêng môi đi, thở hổn hển: "Đau..."

Còn chưa kịp nói xong lại bị anh chặn môi lại. Lâm Thanh Khải hôn đến vội vàng, một tay khác dọc theo bờ mông đi xuống, lưu lại trên da cô một trận điện lưu.

Trương Linh bị anh giầy vò đến ngứa, thất lưng của anh nhích một cái ra phía trước, thứ côn thịt cứng nóng của anh liền đụng tới nơi mẫn cảm. Thân thể

cô như muốn trốn chạy lại bị anh giữ chặt.

"Đau ở đâu?"

"Tay anh dùng sức nhẹ một chút." Trương Linh nhẹ giọng.

Ngón tay Lâm Thanh Khải càng dùng sức mạnh hơn: "Ngực này không phải là để cho anh cầm sao?" Giọng anh trầm thấp: "Càng đau thì em mới càng sướng."

"Ừm..." Trương Linh cũng không rõ là đau, hay chỉ là ngứa nữa. Cô bám lấy cánh tay của Lâm Thanh Khải, vành tai bên phải bị anh ngậm chặt, lại bị liếm cắn.

Cô nhin không được kêu một tiếng, nghiêng đầu trốn. Lâm Thanh Khải lại liếm mút vài cái, dọc theo cổ của cô trượt xuống. Thở một hơi mạnh đi xuống sau đó chiếu thẳng vào bộ ngực thịt.

Biết là đèn không sáng, anh hẳn không thấy được nơ đó, nhưng là vẫn có thể cảm nhận rõ ràng tầm mắt của anh ở trên bộ ngực đang run rẩy của cô.

:Lòng bàn tay của Trương Linh rịn ra mồ hôi: "Đừng nhìn như vậy..."

Lâm Thanh Khải cười: "Còn chỗ nào anh chưa nhìn đủ sao?" anh cúi đầu hôn lên ngực trái một cái: "Ngực em thật thơm."

Mặt Trương Linh nóng thật sự. Chỉ cảm thấy lần này anh chạm vào, cảm giác quen thuộc đến khoái cảm.

Cô cắn môi, nói gì đó rất nhỏ.

"Đang nghĩ gì?" Đầu lưỡi của Lâm Thanh Khải đang trượt đi trượt lại ở đằng kia nghe không rõ.

Chính là không bật đèn nên dục vọng bên dưới dày vò liền không kiêng kị gì mà ưỡn ngực, hướng ngực vào trong miệng anh mà đưa tới: "Muốn được anh bú mút..."

Hô hấp của Lâm Thanh Khải kị kiềm hãm "Thực dám dâng."

Trương Linh không tranh cãi, đầu vú bị anh ngậm vào ảm nóng trong khoang miệng, cô run rẩy "A" ra tiếng.

Lâm Thanh Khải cắn nhũ thịt, đầu lưỡi liếm ngòì, tay đưa xuống bên dưới đây quần lót của cô ra, thuận thực chạm tới âm vật.

Trương Linh rất nhanh liền chịu không nổi.

"Ngứa sao?"

Đầu óc cô trống rỗng: "Hả?"

"Tiểu huyết chảy nước..." Lâm Thanh Khải đặt ngón tay ở khe hở: "Có muốn anh liếm không?"

Mới hỏi một câu thôi mà đầu ngón tay anh đã nhanh chóng ướt đầm, giọng nói của Trương Linh có vài phần khó chịu, Lâm Thanh Khải hạ thấp đầu xuống, vén váy cô lên, hôn vào nơi đó của cô.

Trương Linh lớn tiếng rên rỉ.

Lâm Thanh Khải ngậm chặt hai mảnh thịt non mịn, đầu lưỡi rà dọc theo mép âm vật, mút ra tiếng "chặc chặt".

ngón tay Trương Linh trống rỗng muốn nắm lấy cái gì đó: "Không được rồi... a... anh dùng sức... ngứa..."

Giọng cô mềm nhũn, Lâm Thanh Khải lại càng kích thích, đầu lưỡi chọc nhẹ vào bên trong rồi lại rút ra, động tác tựa như lúc ân ái.

có vài cái Trương Linh cảm giác được như đầu lưỡi của anh thật sự đi vào, giống như lần trước anh dùng ngón tay vậy, nhưng anh chỉ dừng lại nhục bích bên trong liếm qua lại như muốn tìm kiếm cái gì đó.

Cô cơ hồ bị loại khoái cảm này biến thành dở khóc dở cười Hai cái đùi không còn một chút khí lực nào, đứng không nổi rồi. Chỉ còn trông vào Lâm Thanh Khải đưa tay chống đỡ.

"Muốn ra rồi..." Cô nức nở: "Anh dùng..."

Giọng nói nhẹ xuống, thịt mềm bên trong gắt gao co bóp, nước bắn ra. Cô thậm chí nghe được âm thanh Lâm Thanh Khải nuốt ở phía dưới.

Trương Linh kích thích đến cực hạn, chân mềm nhũn, thân mình vô lực ngã xuống.

"Thích như vậy sao?" Lâm Thanh Khải kéo cô: "Nuốt hết nước vào miệng."

"Ừm." Cô vui đầu trong lòng anh, chớp mắt lại ngửi thấy mùi vị quen thuộc.

yết hầu Lâm Thanh Khải trượt lên xuống, anh bế bổng cô ném lên giường, tay cởi áo T-shirt, sau đó dùng chính thân mình đè trên người cô lại.

Chân tay Trương Linh vẫn còn vô lực, mỗi một tác thịt đều vẫn còn tê dại, thân thể anh nóng bỏng phủ lên, cơ bắp săn chắc vô cùng.

Nhu cầu thèm khát từ bên trong cơ thể tràn ra, cô vươn tay đặt lên lưng anh, thật rắn chắc.

Lâm Thanh Khải nửa vấy của cô, sau đó tự cởi khóa quần, dương vật thô cứng từ lâu phóng ra ở chính giữa hai đùi cô.

"Muốn không?" Anh ở giữa chân cô ma sát vài cái: "Cứng rắn không chịu nổi rồi."

Trương Linh rất nhẹ nhàng, gật đầu.

Lâm Thanh Khải rên khẽ một tiếng, tay cầm lấy con thịt ma sát giữa âm thần của miệng huyết.

Thần kinh toàn thân Trương Linh dường như đều tập trung tại một điểm duy nhất, đỉnh đầu thật thô, có thể biết lợi hại ra sao rồi. Đột ngột một cái chọc lỏng vào, cô không nhịn được kêu ra tiếng.

"Nóng quá."

Lâm Thanh Khải cúi đầu chạm vào trên môi cô, cổ họng khàn khàn: "Thao vào đi."

Ngón tay Trương Linh càng nắm chặt, thân thể ở trước mắt anh không còn chút khí ực chống đỡ. là vì vừa rồi cao trào còn chưa hoàn toàn kết thúc, nhục bích co rút.

Lâm Thanh Khải bị quần chặt cúi đầu rên rỉ một tiếng: "Đừng cần."

Anh không đi vào nhiều lắm, lại rút ra, thử thăm dò bên trong.

Bởi vì tối đen mà dây thần kinh trở nên phi thường mẫn cảm, chân cô đặt ở eo anh, có thể nhận ra rõ ràng sự xâm nhập của con thịt, mỗi lần xâm nhập là một lần cơ thất lưng co rút lại.

Cô khó nhịn hếch thất lưng ra phía trước.

"Sốt ruột?" Lâm Thanh Khải vẫn có chút đè nén.

Trương Linh thở gấp: "Có thể rồi..."

Tay Lâm Thanh Khải đưa xuống dò xét một phen, cười: "Ga trái giuwogf đều ẩm ướt rồi."

Trương Linh biết lần đầu sẽ đau, nên đã chuẩn bị tâm lý tốt rồi. Lâm Thanh Khải hôn cô, một tay kia khiêu khích âm vật, lòng ngón tay se se một hồi lâu quanh chỗ đó, để chất lỏng ẩm ướt chảy ra nhiều hơn.

Căn phòng yên tĩnh chỉ còn tiếng thở của hai người.

Anh dùng sức, đi vào.

Ngón tay Trương Linh siết chặt.

Sau một lúc, cơn đau bớt đi, Trương Linh theo bản năng chân hơi co quắp lại. Con thịt thô to lại nóng hổi ở trong thân thể, cảm giác thật dị thường. Nhắm mắt lại, cô thậm chí có thể tưởng tượng ra hình dáng của nó đang được nhục thịt bên trong buộc chặt quanh thân.

"Lại cần." Lòng ngón tay của Lâm Thanh Khải xoa âm vật: "Muốn anh bắn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Chương 30

Cô rên nhẹ, ôm chặt lấy anh, chưa bao giờ thân mật đến mức như thế này.

Lâm Thanh Khải vươn đầu lưỡi liếm ra phía sau tai cô: "Cảm giác như thế nào?"

Tương Linh ừm một tiếng: "Rất lớn... Rất đau." ý tứ oán giận sâu sắc, nhưng lại làm anh vô cùng đắc chí.

"Lớn thì mới làm em sướng được." Lâm Thanh Khải nói: "Cố nhịn suốt mấy tháng, cuối cùng cũng có thể thao vào."

Tai Tương Linh nóng lên, đầu ngón tay cô quắp, có một loại cảm giác thỏa mãn.

"Được rồi...." cô nhỏ giọng nói.

Lâm Thanh Khải thẳng lưng động vài cái, thấy cô không kêu đau, động tác liền không kiêng kỵ. ban đầu Tương Linh còn định cố gắng chịu đựng không rên ra tiếng, nhưng mỗi lần anh đi vào, vừa nhanh vừa mạnh đều là cho cô mất đi phương hướng...

Lúc rút ra ngoài, cô còn chưa kịp thích ứng thì anh đã rất nhanh cắm vào lại, dương vật vừa thô vừa cứng, mỗi lần đâm vào đều hướng tới nơi sâu nhất. Thậm chí thông qua nội bích cô còn có thể cảm nhận được trên thân con có bùng bùng gân xanh nổi lên

"A..." Tương Linh nắm chặt lấy cánh tay anh, thân thể bị anh động đến không chịu nổi: "Rất quá... nhẹ một chút."

Lâm Thanh Khải ngược lại càng mãnh liệt, càng đâm thì bên trong huyết thịt lại càng ướt, tựa như mọi ngõ ngách đều có thể tràn ra dâm thủy.

Một mảnh tối đen, dâm dịch bị đánh phá ra âm thanh thật dâm mị.

"Nghe thấy không?" Giữa háng của anh tràn ngập kích thích, cảm tới, lông mao của hai người quấn quanh một chỗ, dâm thủy chảy ra dính trên lông tạo ra từng đám bọt nhon nhớt.

Tương Linh bị cảm giác khoái cảm này lấp đầy đại não, hàm hồ ừm một tiếng. "Thực dâm." Ngón tay của Lâm Thanh Khải cầm lấy núm vú của cô: "Tiểu huyết chật hẹp, kẹp chết anh rồi."

Nói xong, cố ý hung hăng hướng bên trong đánh phá một chút, Tương Linh bị đâm khoái đến kêu ra tiếng: "A..."

Thanh âm dâm mị không nói nên lời.

Côn thịt Lâm Thanh Khải lại cứng lên vài phần, anh cảm tới đấy, nếp nhăn ở thịt mềm bị đánh phá: "Bị dương vật thô ráp này can có khó chịu không?"

"Thích..." Tương Linh nhỏ giọng rên rỉ.

"Lại nói những lời dâm đẳng nữa rồi." Lâm Thanh Khải cắn vành tai cô.

Anh rút côn thịt ra, lại lập tức toàn bộ đánh phá vào, lại rút nhanh ra. Mỗi lần cắm đi vào, cô lại kêu một tiếng. Nhục huyết bao vây lấy côn thịt nóng bỏng, hướng một chỗ mà lui tới, đè ép côn thịt. Anh không chút lưu tình, đâm vào.

Phía dưới của Tương Linh tê dai đến tận cùng, trào ra một cổ chất lỏng, bị anh đâm mạnh vào trong huyết, căng ngứa. Cô kêu mang theo nước nỏ: "KHông được... Em... Ra..."

Dương vật của Lâm Thanh Khải chôn ở trong cơ thể cô, Côn thịt nóng bỏng, mỗi tác thịt mềm đều bị căng đến tràn đầy.

"Cao trào rồi sao?" Anh biết rõ còn cố hỏi.

Chân Tương Linh gắt gao quấn trên eo anh, sâu trong thân thể không ngừng co rút. Âm thanh của cô có phần trầm khàn: "Đủ rồi."

Lâm Thanh Khải thấp giọng cười: "Chỗ nào đủ rồi? Tiểu huyết vẫn còn đang cắn mút anh đây này."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.